

1360

TPLA 01 B379

తేలప్రోలు (కృష్ణ)

ఆహార సమస్య A

మ-శ్రీ



కామేడ్

నంచూరి ప్రసాదరావు



ప్రజాశక్తి కార్యాలయం, బెజవాడ.

B

జనవరి 43

వెల
నాటగణాలు

పాప్యూలర్ ప్రింటర్స్.
బెజవాడ

ప రి చ యం I

“ప్రజలకు ఆహారపదార్థాలు, తదితర అవసరవస్తువులు సరిగా సప్లయ కాకపోవడంవల్ల దేశంలో విషమపరిస్థితు లేర్పడ్డాయి. రవాణాసౌకర్యాలు లేక పోవడంవల్ల సరుకులు ఒకచోట నుండి యింకొకచోటికి పోవడం దుస్సాధ్యమౌ గోంది. అందుచే పల్లెటూళ్ళల్లో నిత్యావసర వస్తువులే దొరకకుండా పోతున్నాయి. రవాణా సౌకర్యాలున్నచోట కూడా షాహుకార్లు సరుకులమ్మకుండా, దాచి యుంచడంవల్ల, కృత్రిమంగా ఆహారపదార్థాల కొరత యేర్పడుతోంది.” అని బొంబాయిలో సెప్టెంబరులో (1942) సమావేశమైన కేంద్రకిసాన్ కౌన్సిల్ నిర్ణయించింది. దేశంలో నేడు భోజనపదార్థాల సప్లయలో యేర్పడ్డ కరువుకు కారణాలను కిసాన్ కౌన్సిల్ సూక్ష్మంగా తెల్పింది. వీటిని గురించి వివరంగా తెలుసుకోవాలంటే, ఆహారపదార్థాల సప్లయలో యేర్పడ్డ కరువుసమస్యను పూర్తిగా అవగాహనం చేసుకోవాలి. ఈ చిన్నిపొత్తం యిందుకు బాగా తోడ్పడుతుంది.

ఇంగ్లీషులో “హాండ్సు ఆఫ్ ఫీపుల్స్” అనే కరపత్రం కార్మికనాయకుడు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకుడు అయిన కామ్రేడ్ బి. టి. రణదేవ్ వ్రాశాడు. బొంబాయిలో “ఫీపుల్స్ పబ్లిషింగ్ హౌస్” వారు ప్రకటించారు. దాని ననుసరించి ఆంధ్రదేశపరిస్థితులకనుగుణ్యంగా కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావు ఇదివ్రాశాడు. ఆంధ్రదేశంలో ఆహారపదార్థాల సమస్యను దాగా అర్థంచేసుకుని పరిష్కరించడానికి యిది యెంతేని తోడ్పడుతుంది.

దేశంలో యిప్పుడు ఆహారపదార్థాల సప్లయ వగైరా విషయాలలో యేర్పడ్డ దుస్థితిని తొలగించడానికి ప్రభుత్వం యెను ప్రియత్నం చేయకపోగా, నిరర్థకమైన, దేశాభివృద్ధిని కలుపుకొని, తన ధరల కంట్రోలు పాలసీతో యీ దుస్థితి నింకా హెచ్చుచేస్తోంది. జాతీయప్రభుత్వం యేర్పడితేనేగాని ఈ దుస్థితి పూర్తిగా తొలగించబడదు. ఆహారపదార్థాలు ప్రజలందరికూ లభించేందుకుగాను దేశవ్యాపితమైన, బ్రహ్మాండమైన ప్రజాదోషన, ప్రజాసమీకరణ గొనిరావాలి. అందుకుగాను యీ కరపత్రానికి అనుబంధంగా ప్రచురింపబడుచున్న వ్యాసం తోడ్పడుతుంది.

ఆంధ్ర కమ్యూనిస్టుపార్టీ యీ ఆందోళనను యిదివరకే చేస్తూవుంది. ఇకముందు యీ సమస్యపై తన దృష్టినింతా కేంద్రీకరించి పనిజేస్తుంది. జపాన్

ఫాసిస్టులు మన పవిత్ర భారతావనిపై ఉరకబోతున్న యీ సమయాన ఆహార పదార్థాలసమస్యను పరిష్కరించి ప్రజలలో యిప్పుడు బయలుదేరిన ఆకలిమంటల ఆక్రందనాలను తొలగించకపోతే దేశాన్ని ఫాసిస్టులనుండి రక్షించుకోజాలము. దేశాన్ని జయప్రదంగా రక్షించుకోవడానికి, ప్రజలలో స్వాతంత్ర్యపోరాటశక్తి క్షీణించకుండా వుండాలంటే, ప్రజలలో భౌతిక ప్రతిఘటనాశక్తి వుండడం అత్యవసరం. ఈనాడు ప్రభుత్వం దేశాన్ని యీ దుస్థితికి గొనిరావడంవలన ప్రజలలో ప్రతిఘటనాశక్తి క్షీణించిపోతోంది. ప్రతిదేశభక్తుడు యీ ప్రమాదాన్ని గుర్తించి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మించబూనుకున్న ప్రజాసమీకరణకు తోడ్పడాలని కోరుచున్నాము.

— చలసాని వాసుదేవరావు.

మన ఆహారసమస్య

“ సుజలాం, సుఫలాం, మలయజశీతలాం, సస్యశ్యామలాం ” అని మన దేశాన్ని గూర్చి మనం వుప్పుంగుతూ వుండేవాళ్ళం. రత్నగర్భయని, పాడిపంటలతో వెల్లివిరిసే దేశమని, విదేశస్థులిప్పటికీ కొల్లగొట్టజూస్తూనే వుంటారు. అయినా—

లూటీలపై లూటీలు; ఏరోజు పేపరుజూచినా ఏదో ఒక ప్రాంతంలో లూటీ జరిగిందన్నమాటమే; ఏదో ఒక జిల్లాకలెక్టరు ఫలానా ఫలానా సరుకులు ఇక్కడనుండి అక్కడకు తీసుకువెళ్ళకూడదు, ఇంతకన్న ఎక్కువ వుంచుకోకూడదు అని జారీ చేసే ఆజ్ఞలే. పెదనిండ్రకొలనులో (ప॥ గో॥) రెడ్డిపాలెంలో, ఈతముక్కలలో (గుంటూరు) కలసపాడులో, (కడప) బళ్ళారి సంతలో, రాష్ట్రమంతటా, డెల్టా, మెట్ట జిల్లాలలోకూడా—లూటీలు జరుగుతూ వచ్చాయి. యింకా జరుగుతూనే వున్నాయి. ఇటీవల టెంకాళిలో 1000 మంది బీద ప్రజలు షాపులపైబడి రి బస్తాల ధాన్యాన్ని, 20 బస్తాల బియాన్ని లూటీజేశారు. బియాన్ని తోలుతూవున్న లారీని సానగుడివద్ద (తిరునెల్వేలిజిల్లా) ఆపి బియాన్ని దోచుకున్నారు. ఆ రోజుననే, దగ్గరనే వున్న కొళ్ళంకినార్ గ్రామంలో మిర్చి, జొన్నలు మొదలగు వాటిని దోచుకున్నారు ఆ గ్రామబీదలు. అన్నిచోట్ల డజన్లకొలది అరెస్టు చేయబడ్డారు.

దేశమంతటా పాడిపంటలు బాగానే వున్నాయి అంగట్లో అన్నీవున్నాయి. అల్లుడునోట్లో శని అన్నట్లు దేశంలో ప్రజలకుమాత్రం తిండి దొరకటలేదు. అంతటా ఔమపరిస్థితులు ఏర్పడుతున్నాయి. దీనికి కారణం ఏమిటి ?

ప్రభుత్వం చేప్పే కారణాలు

ప్రభుత్వ వాణిజ్యశాఖా సభ్యుడైన నళినీరంజన్ సర్కారు సెప్టెంబరు 7వ తేదీన ధరల కంట్రోలు కాన్ఫరెన్సు ముందు ఉపన్యసిస్తూ దేశంలో ఆహార పదార్థాలకు డిమాండు ఎక్కువైనదనీ, అందుచేతనే కొరత ఏర్పడినదనీ చెప్పాడు. కారణాలు తెలుస్తూ సైన్యావుసరాలకు సరుకుల నెక్కువగా కొంటున్నారనీ, సింహాశం మున్నగు దేశాలకు సప్లయ చేయవలసి వస్తోందనీ, ప్రజల చేతుల్లో డబ్బు ఎక్కువగా రకం తిరుగుతోందనీ, ప్రభుత్వం స్థాకు చేస్తోందనీ,

కంట్రోలు లేకపోవటంవల్ల, వర్తకులు నిలవజేస్తూ వుండటంవల్ల, డిమాండు ఎక్కువైందని తెల్పాడు. కాని, నిజానికి ఇవన్నీ కారణాలు కానేకావు. సైన్యంలో జేరినవారందరూ పూర్వమున్నూ ఆహార పదార్థాలను కోరేవారే. వారికై కొత్తగా హెచ్చిన డిమాండ్ ఏమీలేదు. పరాయి సైన్యాలుకూడా, జనాభా మొత్తంలో, చెప్పుకోదగ్గ సంఖ్య యేమీలేవు. పూర్వం ఇతర దేశాల కెగుమతి యాతూ, ఇప్పుడు కాకుండా నిల్చిపోయిన ఆహార పదార్థాల మొత్తం ఈసరాయి సైన్యాలకు సరిపోతుంది. ఇక చలామణీ అయ్యే డబ్బు ఎక్కువై నదనే కారణం కూడా సహేతుకమైనదికాదు. చలామణీలో వున్న డబ్బు ఎక్కువైంది నిజమే కాని దానితోబాటు కార్మికునియొక్క కూలియొక్క విలువ తగ్గింది. హెచ్చిన కూలి రేటుకన్న ధరలు విపరీతంగా పెరిగి పోయినాయి. కాబట్టి యుద్ధానికి పూర్వం 1-0-0 కు 8 శేర్లు బియ్యం వస్తే ఇప్పుడు 1-8-0 కు 7 శేర్లు బియ్యమే వస్తున్నది; కాబట్టి కూలి విలువలో తగ్గింది. అందుచేత కూలీలు, ఉద్యోగులు మున్నగు కొనుగోలుదారుల ఆదాయం రూపాయి ఆణాలలో హెచ్చినా, వారి కొనుగోలు శక్తి యేమీ హెచ్చలేదు. అందుచే డిమాండు ఈ కారణంవల్ల హెచ్చిందనుట తప్పు.

ని జ మై న కారణాలు

1 (a) ప్రభుత్వపు అసమర్థత; నిర్లక్ష్యత.

దేశంలో ఆహార పదార్థాల కొరత ఏర్పడుటకు పూర్తిగా ప్రభుత్వం యొక్క ఆర్థిక విధానము; కంట్రోలు విధానములే కారణాలు. ఈ సత్యాన్ని కొంతవరకు ప్రభుత్వాధికారులే అంగీకరించారు. సర్కారుగారే ఏప్రిల్ 8 వ తేదీన సెంట్రల్ అసెంబ్లీలో మాట్లాడుతూ మద్రాసు రాష్ట్రంలో ఈ సం॥ 6 లక్షల టన్నుల వడ్లు ఎక్కువ పండినప్పటికీ ఇంకా 4½ లక్షల టన్నుల వడ్లు తక్కువయే అవుతుందని తెల్పాడు. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం సుమారు 30 వేల టన్నుల ధాన్యాన్ని సింహళానికి ఎగుమతి చేయడానికి జంకలేదు; ఇంకా ఎగుమతి చేయడానికికూడా సిగ్గుపడుటలేదు. బారన్ జయతిలక, సింహళం అసెంబ్లీలో మాట్లాడుతూ, తమకు కావలసిన ధాన్యాన్ని కొంత మద్రాసు ప్రభుత్వం పంపుట కంగీకరించిందని తెలియజేశాడు. నవంబరు 10 వ తేదీన మద్రాసు ప్రభుత్వం సింహళమునకు పంపుటకు రాయలసీమనుండి ధాన్యాన్ని పోగు చేయటంలేదని తెల్పిందిగాని ఇతర జిల్లాల సంగతి ఎత్తుకోలేదు. కాని ఇదే సమయంలో రాయల

సీమలో భయంకర జ్వరం వచ్చింది. ప్రభుత్వమే ఈ విషయాన్ని గుర్తించి రాయలసీమలో కొన్ని ప్రాంతాలలో పబ్లికు వర్క్సు ప్రారంభించింది. కూలి డబ్బులు ముట్టినా, ఆహార పదార్థములేవి ? పైగా దేశంలోని ప్రజల అవుసరాలను సరిగా గుర్తించిన పిమ్మటనే సింహళానికి దాన్యం ఎగుమతి చేయబడుతుందట ! కరువుచే కుమిలిపోయే రాయలసీమ ప్రజలకు ఎంత చల్లని కబురు !

(b) ర వాణా సౌ క ర్యా లు

దేశంలోని ప్రజల అవుసరాలను గుర్తించకపోవడమేకాదు ; ప్రభుత్వం ఉన్న స్థాకులను కూడా ఒకచోటనుండి ఇంకోచోటికి రవాణా చేయలేకపోతోంది. ప్రతి రైల్వేస్టేషనులోను ప్రయాణీకులను ప్రయాణాలను తగ్గించమనీ, సరుకుల రవాణాకు ఇబ్బంది కాబట్టి తగ్గించమనీ హెచ్చరిక ప్రకటనలు ఉంటున్నాయి. ఇంతేకాదు ; ప్రభుత్వమే తమ అసమర్థతను ప్రకటించుకుంటోంది. సెంట్రలు ప్రభుత్వము నవంబరు 11 వ తేదీన ఒక ప్రెస్సు నోట్లో ఈవిధంగా తెలియజేసింది. "రవాణా సౌకర్యాలు ఎల్లప్పుడూ తగినంతగా చేయబడలేవు గాబట్టి, కొన్ని కొన్ని ప్రాంతాలలో కొరత (పంచదార విషయంలో) ఏర్పడవచ్చు." ప్రత్యక్షంగా యుద్ధంలో చిక్కుకోనట్టి పరిస్థితులలోనే రవాణాసౌకర్యాలు లేకపోతే, దేశం యుద్ధంలో నిమగ్నమైనప్పుడు ఎంత భీకరసమస్యలేర్పడుతాయో ఊహించవచ్చును. జులైలో ఢిల్లీనుండి వచ్చిన వార్తప్రకారం "సరియైన రవాణాసౌకర్యాలుంటే దేశంలో పంచదారకొరత ఏర్పడనే ఏర్పడదు." ప్రభుత్వం తన చేతగాని తనాన్ని ప్రజలను మాడ్చటంలో తనకు గల భాగాన్ని ఎంత స్పష్టంగా చెప్పుతోంది !

దేశంలో రహదారులు, రైల్వేలు, కాలువలు ఉన్నా శాంతిసమయాలకు ఉపయోగపడునట్టుగానే నిర్మించబడ్డాయి గాని యుద్ధావుసరాలకు ఎంతమాత్రం ఉపకరించవు. కొన్ని రైల్వేలు (గ్రాండుట్రంకు ఎక్స్ప్రెస్స్) పైన్యావుసరాలకు, కొన్ని రైల్వేలు (జి. ఐ. పి. ఇ. ఐ. ఆర్) విదేశాలకు ఎగుమతి దిగుమతులకు గాను ఉద్దేశించి నిర్మించబడ్డాయి. అన్ని రైల్వేలు వాణిజ్యపంటలు (Commercial crops) పండు స్థలాలనుండి ఎగుమతి రేవులైన బొంబాయి, కరాచీ, కలకత్తాకు, పారిశ్రామిక కేంద్రాలైన కాన్పూరు, ఢిల్లీ మొ॥ ప్రాంతాలకు నిర్మించబడ్డాయి. వీటి ప్రధానాశయం పత్తి, జనుము మొ॥ పరిశ్రమల కుపయోగించే పంటలను విదేశాలకు జేర్చుటకు, విదేశాలనుండి దిగుమతి అయ్యే సరుకులను వాణిజ్యకేంద్రాలకు జేర్చుట మాత్రమే. పారిశ్రామికంగాగాని, వ్యావసాయి

కంగా గాని వెనుకబడియున్న ప్రాంతాలైన రాయలసీమ, సంస్థానాలు వగైరా
లై ర్వేలు. రోడ్ల నిర్మాణంలో వెనుకబడివున్నాయి. అందుచే రహదార్లు నేటి
అహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించుటకు తగినట్లులేవు.

(2) ప్రభుత్వపు దోపిడివ్యాపారం

వర్తకులు, స్పెక్యులేటర్లు అధికధరలకమ్మటం, లాభాలు తీయటం సహ
జమే. కాని ప్రభుత్వమే ఈవిధంగా లాభాలుతీయటం క్షంతవ్యం కాదు.

బొంబాయిలో ప్రభుత్వానికి జొన్నలు పుట్టి 1 కి 38-0-0 చొప్పున దొరి
కేవి. కాని ప్రభుత్వం పెట్టిన దుకాణాలలో పుట్టి 1 కి రు 57-0-0 బోకున,
పైలీ 1 కి 0-9-0 చొ॥ చిల్లరన అమ్మారు. అంటే చిల్లరన పుట్టి 1 కి రు 60-0-0
లు చొ॥ అమ్మారు; అంటే బోకుదేరంలో నూటికి రు 50/- చొ॥ చిల్లరదేరంలో
నూటికి రు 58/- లు చొ॥ లాభం తీస్తున్నారన్నమాట. కొద్దిరోజులకు ఈ చిల్లర
దేరం ధర 0-9-0 నుండి 0-5-9 కి తగ్గించారు; అంటే నూటికి 42 చొ॥ తగ్గిం
చారన్నమాట. ఈ ప్రభుత్వం ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించే విధానం !

బెజవాడలో స్థానికాధికారులు మరొక విచిత్ర విధానం అవలంబించారు.
ప్రజా సామాన్యంయొక్క ఆందోళనవల్ల చవుక ధరల దుకాణాలను తెరవవలసి
వచ్చింది. అందుకై షాహుకార్లను ఒత్తిడిచేసి 4 చవుక ధరల బియ్యపు దుకా
ణాలను పెట్టించారు. ఈ దుకాణాలకు పెట్టుబడి ఎక్కడిది? షాహుకార్ల
ప్రభుత్వమా పెట్టుబడిపెట్టేది? వారూకాదు, వీరూకాదు. ప్రజలు ! ఇతరదుకాణా
లలో సరుకులుకొను ప్రజలవద్ద 100/- కి 0-4-0 చొ॥ వసూలుచేసి, ఆ వచ్చే
డబ్బును పెట్టుబడిపెట్టి దుకాణాలను తెరవాలన్నారు. కాని షాహుకార్లు ఈ పద్ధ
తిని లాభపాటి వ్యాపారానికి ఉపయోగించారు. రు 1 కి 0-0-9 చొ॥ నెలకు
రు 16000/- లకు పైగా వసూలుజేసి, కొంత స్వాహాజేసి, కొంత మొత్తాన్ని
మాత్రం దుకాణాలను నడపడానికి వినియోగపరుస్తున్నారు. ఒక్క బియ్యాన్ని
(సగం బెడ్డలు, రాళ్ళతో) కొంచెం చవకగా అమ్మడానికిగాను ఇంత జీవితాపుసర
ములపై మరింత అపరాధపు రుసుమును వేయటానికి ప్రభుత్వం షాహుకార్లకు
లై సెన్సు ఇచ్చిందన్నమాట! సబ్ కలెక్టరు, సేన్సటాషన్ ఆఫీసరు కూడా ఈ దుకా
ణాలను విప్పిహించే వారితోవారే !

(3) తిండిదొంగలు

ప్రభుత్వంయొక్క అసమర్థత, రవాణాసౌకర్యాలు లేకపోవటము, ఇవే
కారణాలైతే, పంటలుపండని ప్రదేశాలు బాధపడవలసింది కాని పాడిపంటలకు

నిలయమైన సర్కారుజిల్లాలుకూడా ఆహారపదార్థాల కరువుకు లోనుగానేలా? దీనికి కారణం తిండిదొంగలే: ఏ రైలుపెట్టెలో జూచినా 'దొంగలున్నారని జాగ్రత్త' అనే హెచ్చరికలే గాని బహిరంగంగా పట్టణాలలో, పల్లెలలో పెద్దమనుష్యులవలే తిరుగు ఈ తిండిదొంగలను గూర్చి ప్రభుత్వం ఏమీ అనకుండా ఉండటమే కారణం.

ఈమధ్య (12-12-42)న మహారాష్ట్ర వాణిజ్యమండలి ముందు మాట్లాడుతూ, ప్రభుత్వవాణిజ్య శాఖసభ్యుడు నళిణీరంజన్ సర్కారు. దేశంలో దొంగవ్యాపార మెక్కువైందిని తెలియజేశాడు. వరిపంటకు ప్రసిద్ధిగన్న కృష్ణా, గోదావరి జిల్లాలలోనే ప్రజలకు చొనంత ధాన్యం లభించడంలేదు. మామూలుగా కర్షులులో ఎక్కువగా దొరికే రాగులు, సజ్జలు కూడా 10-12-42 నుండి బజార్లలో మచ్చుకుకూడా దొరకటంలేదు (హిందూ 13-12-42). కారణం?

బెజవాడలో వున్న సివిల్ సప్లయిస్ కమిషనరు బొంబాయి వర్తకాలచే బెజవాడ కొట్లలో నిల్వచేయబడ్డ 5000 టన్నుల ధాన్యాన్ని (రు 10 లక్షల ఖరీదు గలవి) స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. (ఆంధ్రపత్రిక 11-12-42) తాడేపల్లిగూడెంలో పర్చేజింగు ఆఫీసరుచే, ఆగ్రామాలలోను, పెంటపాడులోను నిల్వచేయబడ్డ 15000 టన్నుల ధాన్యం స్వాధీనపర్చుకో బడింది. (ఆంధ్రపత్రిక 17-12-42) 30 బస్తాలు పంచదార తన యింట్లో నిల్వచేసుకున్నందులకై ఢక్కా (బెంగాలు) మునిసిపల్ కమిషనరున్ను. ఎ. ఆర్. పి. వార్డెనున్ను అయిన షిర్డా అబ్దుల్ ఖాదరు పోలీసులచే అరెస్టుచేయబడ్డాడు (ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్ 5-12-42). కూచిపూడి (కృష్ణా)లో కమ్యూనిస్టులు దుకాణాలముందు విల్పుని కాపలాకాచినందున, కిర్సనాయిలును కంట్రోలుథరల కమ్మిన షాహుకార్లు రహస్యంగా రాత్రిపూట సరుకును యితరగ్రామాలకు జేరవేశారు. అయినప్పటికీ 1000 మంది ప్రజల మహజల్లపై తహశీల్దారు తనిఖీచేయగా, డబ్బాలకొలది కిర్సనాయిలు దొరికింది (ప్రజాశక్తి 30-9-42) కుడిలిగి (బళ్లారిజిల్లా)లో తనిఖీచేయగా ఒక షాహుకారుకొట్లో 40 డబ్బాల కిర్సనాయిలు దొరికింది. (17-9-42)

ప్రభుత్వం ఈ విషయాన్నికూడా గుర్తించకపోలేదు. నవంబరు 9 వ తేదీ రిపబ్లికన్ పేపర్ నోటులో ఈవిధంగా చెప్పబడింది. "తంజావూరు, తిరుచునాపల్లి జిల్లాలలో ప్రభుత్వం ధాన్యాన్ని కొంటుందన్న గాలికబుర్లుపై షాహుకార్లు పెద్దమొత్తం ధాన్యాన్ని కొని నిలవజేసినట్లు తెలియుచున్నది. అందుచే ధరలు పెరిగినవి." కేంద్రప్రభుత్వం ఒక ప్రకటనలో "ఆహారపదార్థాలను లాభాలకొరకై పెట్టుబడిగా వుపయోగించడంవల్లకూడా కొరత ఏర్పడింది." అని తెలియజేసింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ. బెజవాడ సిటీ కమిటీ ప్రకటించిన కరపత్రంలో యీ విధంగా తెల్పబడ్డది. “సరుకుదాచే షాహుకార్లు పట్టణాన్నంతా దొంగ మార్కెట్టుగా జేసేశారు. రెట్టింపు, రెండు రెట్లు, ధరలు యిస్తామా వున్నవంటారు; లేక పోతే సరుకు అయిపోయిందంటారు. ప్రభుత్వానికి యీ విషయం తెలుసు. కాని యింతవరకూ యే చర్యను దీసికోలేదు.” ఈ విధంగా సరుకును దాచటంవల్లనే దొంగ వ్యాపారాన్ని సాగించుట వల్లనే, ప్రధానంగా ఆహార పదార్థాల కొరత యేర్పడుతోంది. దళారులు, టోకు వ్యాపారస్తులు సమయాన్ని కనిపెట్టి ప్రజల రక్తాన్నైనా పిండి లాభాలపై లాభాలు సంపాదించ జూస్తున్నారు. సరుకును దాచటంవల్ల కృత్రిమంగా ఆహార పదార్థాల కొరతనుకల్పించి లాభసాటి రహస్య వ్యాపారాన్ని జేయడానికి వారికి మంచి వీలు కల్గింది. ప్రభుత్వంకూడా తమ్ము యేమీ చేయలేవని వారికి తెలుసు; ఎందుచేతనంటే పంపకం విషయంలో ప్లాను ప్రకారం, క్రమవిధానాన్ని అనుసరింపలేని ప్రభుత్వం తమపైననే ఆధారపడి వున్నదని వారు గుర్తెరుగుదురు.

కంట్రోలు తతంగం

జీవితానుసర వస్తువులలో యీ విధంగా కృత్రిమంగా కరువు యేర్పడుటా వుంటే, ప్రభుత్వం యేమిచేస్తోంది? సరకుల నెక్కువగా వుత్పత్తి జేయడానికి, దొంగ వ్యాపారాన్ని అరికట్టుటకు, ప్లాను ప్రకారం పంపకాన్ని జేయడానికి యేమి మార్గాలు అవలంబించింది? పెద్ద గుండుసున్న!

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కొన్ని సరకులకు — కిరోసిన్, కాగితం, నిప్పు పెట్టెలు, పంచదార — కంట్రోలు అంటూ ధరలను నిర్ణయించింది. స్థానికంగా అక్కడక్కడ మరీకొన్ని సరుకుల ధరలను స్థానికాధికారులు కంట్రోలు చేశారు. ఫలితం? “కంట్రోలు చేయబడ్డ సరుకు మార్కెటునుండి అంతర్ధానమౌతోంది.” రహస్య వ్యాపారానికి నాంది ధరల కంట్రోలు. ఉదా:- బెజవాడలో గోధుమలకు కంట్రోలు ధరలు రు 1కి 4 సేర్లు అయితే 2 సేర్లు యిస్తున్నారు; పంచదార వీసె 1కి 0-8-6 అయితే 0-14-0 లకు యిస్తున్నారు; కిరసనాయిలు 0-3-9 అయితే 0-6-0 (అదయినా స్టోర్సులో దొరికితే); అగ్గిపెట్టె 0-0-6 నుండి 0-0-9; కాగితం 8 పౌనుల దస్తా 1కి 0-3-9 నుండి 0-12-0 వరకు పెరిగినది. ప్రభుత్వంయొక్క కంట్రోలుకు పోటీగా షాహుకార్లు తీసుకున్న చర్య యిది.

షాహుకార్లు కంట్రోలు ధరలకు పూర్తిగా అమ్మకుండా వుండటంలేదు. కొంతసరకు కంట్రోలు ధరలకే అమ్ముతున్నారు. ఎవరికి? పెద్ద పెద్ద ఆధిక

రులకు : అందుచేతనే రహస్య వ్యాపారంలో పట్టుబడ్డ షాహ -- ధుకూడా శిక్షలు తప్పించుకు తిరుగుతున్నారు. అధవా శిక్షింపబడ్డా బహు స్వల్ప శిక్షతోనే విడుదల జేయబడుతున్నారు. వెలుగోడులో ఒక హాహుకారు లై సెన్సులేకుండా కిర్సనాయిలు అమ్ముతుంటే, పట్టుకోబడ్డాడు. ఆతనివద్ద 21 డబ్బాల నూనె దొరికింది. కాని, యే కేసూ లేకుండానే వదలివేయబడ్డాడు.

కంట్రోలుచేయబడ్డ సరుకుల విషయంలోకూడా ప్రభుత్వం తెలివితేటలుగా ప్రవర్తించలేదు ఉదా:-పంచదార ధర వీశ 1 కి0-8-6 కు కంట్రోలుచేయబడ్డది. కాని బెల్లంధర నిర్ణయించబడలేదు అందుచే పంచదారధరకు మించికూడా బెల్లం అమ్ముబడుతోంది. ఇది ఒక దుష్ఫలితం. మరొకటి, వస్తువు ధరను కంట్రోలు చేయడమేగాని, ఆవస్తువు సరిగా సప్లయ చేయడానికి మార్గాలు అన్వేషింపబడలేదు. గోధుమధరనై తే కంట్రోలు జేశారుగాని, మద్రాసు రాష్ట్రానికి గోధుమ సప్లయ తగినంతగా ఉన్నదా? లేకపోతే కంట్రోలు పద్ధతి దేనికి? ఇది దొంగవ్యాపారానికి దారితీస్తుందిగదా?

అసలు జీవితావసరములైన పదార్థాల ధరలే కంట్రోలు చేయబడలేదు. ప్రభుత్వానికి ఇష్టంవచ్చిన సరుకులకు మాత్రమే ధరలు కంట్రోలుచేయబడ్డాయి. మరీ ముఖ్యమైన బియ్యం, జొన్నలు, అపరాలు మొ॥ వాటికి ధరలు కంట్రోలు చేయబడనేలేదు. ఇందు ఫలితంగా రాయలసీమలో బియ్యం రు 1 కి 2 1/2 శేర్లయినా దొరకటంలేదు. బెజవాడలో రామసాగరాలు బ 1కి 18 రూ॥ల నుండి 26 రూ॥ లకు, కుసుమలు 16 1/2 రూ॥ల నుండి 25 రూ॥లకు పెరిగినవి. మిర్చి మణుగు రు 4/- నుండి 12 రూ॥ లకు పెరిగినది. జొన్నలు రు 1 కి 16 శేర్లనుండి 8 శేర్లకు తరిగినవి. కందులు బస్తా 1 కి రు 12/- నుండి రు 25/- కు పెరిగినవి. మంచినూనె వీ 1 కి 0-10-0 నుండి 1-0-0 కు, చింతపండు వీ సె 1 కి 0-8-0 నుండి 0-8-0 లకు, బెల్లం 0-4-0 నుండి 0-8-0 కు పెరిగినవి బట్టలు సాదా 20 వ నం॥ నేత కట్టు పంచలు రు2-8-0 నుండి రు 4-0-0 కు, 20 నం॥ సాదా చీరె రు 2/- నుండి రు 4/- కు, అహమ్మదాబాద్ రామబాణం గ 1 కి 0-4-0 నుండి 0-8-0 కు, చీటిగుడ్డ గ 1 కి 0-4-0 నుండి 0-8-0 కు పెరిగినవి. ఇటువంటి ఉదాహరణలు ఎన్నైనా ఇవ్వవచ్చును.

ఉదా:- ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం (1942 వో) రాష్ట్రంలోపున్న ధరల పెరుగుదల.

	బియ్యం					జొన్న					రాగి					పిజ్జ		
	13 జూన్	25 జూలై	19 నెహ్రూ జూలై	14 నవం బరు	13 జూన్	19 నెహ్రూ జూలై	14 నవం బరు	13 జూన్	25 జూలై	19 నెహ్రూ జూలై	14 నవం బరు	13 జూన్	25 జూలై	19 నెహ్రూ జూలై	14 నవం బరు	13 జూన్	25 జూలై	19 నెహ్రూ జూలై
పాత పట్టణం	5.77	5.56	5.56	7.46	5.46	5.16	4.54	4.57	2.81	3.33	3.55	3.58	3.62	3.87	4.24	4.39	4.39	4.39
తూర్పు గో.	5.54	5.47	5.25	6.51	5.29	3.77	4.09	4.14	3.12	3.59	3.79	4.09	2.99	3.22	3.17	3.36	3.36	3.36
పశ్చిమ గో.	5.15	4.51	6.53	6.73	5.45	4.55	4.29	4.58	3.47	3.89	4.07	4.29	3.75	3.75	3.75	4.38	4.38	4.38
కృష్ణా	5.81	4.58	6.23	6.77	5.55	4.24	4.40	4.62	3.15	3.72	3.71	3.97	3.03	3.23	3.23
గుంటూరు	5.57	5.59	6.53	7.20	5.22	4.43	4.78	5.08	3.28	3.92	4.03	4.75	4.03	4.83	5.57	5.91	5.91	5.91
కర్నూలు	6.51	5.57	6.78	7.13	5.27	3.57	3.75	3.67	2.56	2.96	3.28	3.54	3.27	3.66	3.76	4.06	4.06	4.06
బళ్లారి	6.81	5.55	6.59	8.15	5.20	3.73	3.71	5.11	2.54	2.62	2.93	3.69	3.63	5.00	4.70	5.70	5.70	5.70
అనంతపురం	5.42	5.52	5.56	7.54	2.55	3.55	3.58	4.24	2.60	2.77	2.95	3.64	3.00	5.34	3.64	4.05	4.05	4.05
కడప	5.55	5.55	5.72	6.53	2.55	2.74	3.24	3.56	2.54	2.76	2.99	3.23	2.89	3.23	3.65	3.71	3.71	3.71
నెల్లూరు	5.46	5.55	6.50	6.55	3.57	3.67	3.49	4.70	3.04	3.25	3.53	4.09	3.48	3.66	4.00	4.28	4.28	4.28
చిత్తూరు	5.59	5.45	6.52	8.21	2.74	3.04	3.28	4.62	2.91	3.22	3.58	5.00	5.00	5.00

1942 లో నవంబరు, డిశంబరులచాటి వరి (రెండవరకం) ధరల వ్యత్యాసం

		ధరలపెంపు.
విజయనగరం	100 కి	5
రాజమండ్రి	..	8
ఏలూరు	..	10
బెజవాడ	..	14
కాకినాడ	..	4
బందరు	..	6
గుంటూరు	..	17

రిపెన్యూవోర్డువారి సీజను రిపోర్టు ప్రకారం డిశంబరు మొదటి వారానికే ఉభయగోదావరులు, కృష్ణా, గుంటూరులలో కోతలు ప్రారంభమై కొత్తవడ్లు మార్కెటులోకి వచ్చాయి. కాని అదే రిపోర్టులో ఈ అన్ని జిల్లాలలోను, రాయల సీమలోను దాన్యంధర హెచ్చింది. జీవిత పరిమాణం నవంబరుకన్న డిశంబరు మొదటి వారంలో విశాఖపట్నంలో 6, ఏలూరులో 3, బళ్ళారిలో 5 పాయింట్లు పెరిగింది.

సప్లయి డిపార్టుమెంటు జబర్దస్తీ

ధరలను కంట్రోలు చేయకపోవటం, స్టాకులను కంట్రోలుచేయకపోవటం దళారీలను స్వేచ్ఛగా దొంగవ్యాపారాన్ని సాగించుకొనీయటం తోపాటు, ప్రభుత్వం యొక్క అవకతవక విధానం ఈ క్రింది విధంగావుంది (1) ప్రభుత్వం రైల్వేలు మొదలైన రవాణా సౌకర్యాలను, తన స్టాకులను రవాణా చేయుటకే ప్రధానంగా వినియోగించుకొంటూ, ప్రజల సౌకర్యాలను కరువు పరిస్థితులలో కూడా గమనించుటలేదు. అనేకచోట్ల వాగన్లులేక సరుకు చాలరోజులు నిల్వవుండిపోతూ వుండటం రోజుచూసే దృశ్యమే. (2) విడిగా మిలిటరీ అధికారులు మార్కెటులో సరుకుకొనుట జరుగుతోంది.

ప్రభుత్వం సైన్యానుసారాలకు ఎంత సరుకును కొంటూవుందో బహు గోప్యంగా వుంచింది. కాని మిలిటరీ అధికారులు ఈ సరుకులను కొనుగోలు మాత్రం అవలంబించే పద్ధతులు ఉంతవ్యంకావు. వారి కొనుగోలు పద్ధతివల్ల మార్కెట్లో సరుకులకు కొరతకూడా ఏర్పడుతోంది. ప్రభుత్వానుకూలంగా వ్రాసే 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' పత్రికయే ఈవిధంగా వ్రాసింది. "సైన్యం ఇతరులెవ్వరి

జోక్యం లేకుండా సరుకులను కంట్రాక్టర్లద్వారా కొంటోంది. ఈ కంట్రాక్టర్లు సరుకులు దొరికే ఏజిల్లాలోనైనా అక్కడ అవుసరాలనుకూడా గుర్తించకుండా కొనవచ్చును. వారికి రైల్వేలోకూడా రవాణాకు మొదటి అవకాశాలు కల్పించబడుతున్నాయి. ఈ కంగళీపద్ధతివల్ల సివిల్ అధికారులు గావించే ప్రయత్నాలకు వ్యాఘాతం కలుతోంది. సరుకులను కొనటంలో మిలిటరీ అధికారులకు ప్రధమావకాశాలు ఇవ్వటంవల్ల తమరాష్ట్రాలలో జరిగే పనులపై రాష్ట్రప్రభుత్వాలకు అదుపులేని పరిస్థితులు కలుగుతున్నాయి.”

ఈవిధంగా జరుగుతూఉంటే రాష్ట్రప్రభుత్వం రాయలసీమలో కరువును ఏవిధంగా పరిష్కరించగలుగుతుంది? దళారీల లాభసాటి వ్యాపారాన్ని ఏమి అరికట్టగలుగుతుంది.

ఇంతటితో పూర్తికాలేదు. మిలిటరీ సప్లయ డిపార్టుమెంటు ఏజంట్లు మార్కెటులో సరుకును ఏవిధంగా ఏ ధరలకు కొంటున్నారో మనకు తెలియదు. వారు రాష్ట్రప్రభుత్వాలు నియమించిన ధరలకు కొంటున్నారో, లేక ఎక్కువ చెల్లిస్తున్నారో, లేక వారికి ప్రత్యేకమైన ధరలపట్టి పున్నదో ప్రజలకు ఎప్పుడూ తెలియజేయబడలేదు. కాని మార్కెట్టురేటు కంటే ఎక్కువధరలు పెట్టికొంటున్న వార్త జగద్విదితమే. కాబట్టి ఇట్టి విధానంవల్ల స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారం పెరగటమూ, ధరలకంటోలు నిరుపయోగం కావటమూ, లేదా సరుకును దాచటమూ మాత్రమే సంభవిస్తుంది. అసలే సరుకులు కొరతగా వున్న ప్రాంతాలలో మిలిటరీకి కొనటంవల్ల ఆ ప్రాంతాలలో కరువు పరిస్థితులు కలుతాయి.

అహారపదార్థాలు సరిగా నియమితంగా ప్రజలకు, సైన్యానికి సప్లయ కావాలంటే, యుద్ధరంగము యొక్క వెనుకాగానికి (రియర్) సంతృప్తి కరంగా సప్లయజేయాలంటే, మిలిటరీసప్లయ డిపార్టుమెంటుయొక్క విచక్షణారహితమైన కొనుగోలు పద్ధతిని నిలపాలి.

అవకతవక విధానానికి కారణం ?

అహారపదార్థాల సమస్యవిషయమై ప్రభుత్వం అవలంబించే పద్ధతులు ఎందుకింతలోప భూయిష్టంగాను, సమస్యను మరింత తీవ్రతరం చేస్తూను ఉన్నాయి? కారణం ఒక్కటే. ప్రభుత్వం అవలంబించే ధరలపద్ధతియే ఈ అవకతవకల కన్నిటికీ కారణం.

ప్రభుత్వం ఒక ఆర్థికసూత్రాన్ని అవలంబిస్తోంది. “డిమాండు ఎక్కువైతే ధరలు హెచ్చించండి! డిమాండు తగ్గుతుంది. సప్లయ డిమాండులు సరిబుచ్చు

కొంటాయి." ఇదీ ప్రభుత్వం అవలంబించే ఆర్థికసూత్రం. ఇదీ క్లిష్టపరిస్థితుల నుండి తప్పించుకొని ఒడ్డునపడటానికి అవలంబించబడే బూర్జువావిధానం.

ప్రభుత్వం నేడు అవలంబించే ఆర్థికవిధానం స్పష్టంగా దాన్ని రుజువు చేసింది. డబ్బు చలామణిని వృద్ధిచేయటం, తత్ఫలితంగా ధరలు జాస్తికావటం; ధరలను నియమించకపోవటం; స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారాన్ని ప్రోత్సహించటం; ఇదే నేడు ప్రత్యక్షంగా జరుగుతున్నది.

నేటి క్లిష్టపరిస్థితిని తొలగించాలంటే సాహసోపేతమైన ప్లానుప్రకారం ఉత్పత్తిపంపకాలను నడపాలి. అందుకు ప్రభుత్వం సిద్ధంగాలేదు; దొంగ వ్యాపారంలో లక్షలు దోచుకునే దళారీలూ అంగీకరించరు. కాబట్టే ఈ చిక్కునుండి తప్పించుకోటానికి 'డిమాండును తగ్గించాలి' అని ప్రభుత్వం అంటోంది. నెల్లూరులో మద్రాసు ప్రభుత్వనలహాదారు రూథర్ ఫర్డ్ మాట్లాడుతూ ప్రజలను తక్కువ బియ్యం తినమని సలహా ఇచ్చాడు! మద్రాస్ యూనివర్సిటీ ఆర్థికశాస్త్ర పండితుడు పి. జె. థామస్ మాట్లాడుతూ, ఈ క్లిష్ట సమస్యను పరిష్కరించాలంటే ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని తగ్గించాలని సూచించాడు. అందుకుగాను పన్నులను హెచ్చు చేయటం, ప్రభుత్వం ప్రజలనుండి అప్పులు తీసుకోవటం మార్గాలనికూడా సూచించాడు. ప్రజలు తిండికూడా కొనుక్కోలేని పరిస్థితులలో వారి చేతులలోని కొద్దికబ్బు లాక్కుంటేనే చవుకగా తిండి దొరుకుతుందని ఎంతచక్కటి సలహా నిచ్చాడు ఈ రికార్డ్ (బూర్జువా ఆర్థికవేత్త) శిష్యుడు!

చిల్లర దేవుళ్ళ పరిష్కార మార్గాలేకావు ఇవి. వైస్రాయి వాణిజ్యమండలి ముందు మాట్లాడుతూ ప్రజలచేతులలోనికి అధికంగా వచ్చినడబ్బును ప్రభుత్వానికి పెట్టుబడిపెట్టటంవల్లనే ఇన్ ఫ్లేషన్ (అదనంగాడబ్బు చలామణి) మూలకంగా నేటి ధరల పెరుగుదల తగ్గగలదని సూచించాడు. అంటే థామస్ సూచించిన మార్గాన్నే ఈయనకూడా అనుసరించమని చెప్పుతున్నాడు. కాని ఆహార పదార్థాల కొరతఎందుకు ఏర్పడ్డదో, దాన్ని పరిష్కరించడానికి మార్గాలేమిటో ఆలోచించక, సర్వరోగ నివారణగా ప్రజలను మాడబెట్టటం ప్రభుత్వ ఆర్థికవిధానంలోని దివాళా కోరుతనాన్నే వెల్లడిచేస్తున్నది.

"ధరలు హెచ్చిస్తే డిమాండు తగ్గుతుంది. అప్పుడు సప్లయిడిమాండులు సరిబుచ్చుకుంటాయి." ఇదీ నేటి ఆహారపదార్థాల క్లిష్టపరిస్థితిని తొలగించడానికి ప్రభుత్వము అవలంబించే ఆర్థికసూత్రం.

ధరలకంట్రోలు చేయకపోవటానికి ప్రభుత్వం ఒక సాకుజూపుతోంది. కంట్రోలు చేస్తే కొన్నిటికి రైతులు అధికధరల లాభాలను పొందలేరట! 1932 లో బంగారంలాంటి లక్షలాది రైతుకుటుంబాలు దివాళా తీస్తుంటే జోక్యం కల్గజేసుకొని ప్రభుత్వానికి నేటికి రైతులపై ఎంత దయగల్గింది! కాని నిజానికి కారణం రైతులపై దయకాదు. ప్రభుత్వం నేడు సివిల్ మిలిటరీ సప్లయలకై మార్కెట్టులో కొనే పద్ధతినిజూస్తే బండారం బైటపడుతుంది. సైన్యావుస రాలకు ప్రభుత్వం మార్కెట్టులో సరుకులను ఉన్నరేట్లుకంటే ఎక్కువపెట్టి కొంటూవున్నది. బెజవాడలో సబ్ కలెక్టరు ధరలను తగ్గించమని షాహుకార్లకు నీతిబోధచేస్తే, మీరే ఉన్నరేటాకంటే ఎక్కువపెట్టి కొంటూవున్నప్పుడు తక్కువ ధరలకు మేమెందు కమ్ముతాము? అని మొగంముందే ఆయనకు జవాబిచ్చారు. కాబట్టి ప్రభుత్వం ప్రజలతో పోటీజేసి హెచ్చుధరలకు సరుకును కొంటూవున్నది. ఇందువల్ల ధరలు లేస్తాయి; ప్రజల కొనుగోలుశక్తి క్షీణిస్తుంది. ప్రభుత్వానికి కావలసిన సరుకంతా సప్లయవుతుంది. సప్లయ - డిమాండులు సరిపోతాయి. ప్రభుత్వం అవలంబించే పిదానం ఆచరణలో జరిగేపద్ధతి యిది.

ఉత్పత్తిలో లోటు

ప్రభుత్వం యొక్క అవకతవకలకు, తోడేళ్ళవంటి దళారీలకు తోడు ఆహారపదార్థముల పంటలు కూడా క్షీణించాయి. 1930 నాటి పరిస్థితులు, నేటి పరిస్థితులు చూస్తే ఈ విషయం స్పష్టమౌతుంది.

వేల యెకరాలలో

పంట	1930	1939-40
వరి	67584	70101
గోధుమ	24763	26128
జొన్న	22341	21673
సజ్జ	13698	13362
మొక్కజొన్న	6240	5706
ఇతరధాన్యాలతో కలిసి మొత్తం	188030	187050

వరిపంట 100 కి 4, గోధుమ 100 కి 6, సాగు వృద్ధియైంది, కాని పంటలు చూస్తే ఈ అభివృద్ధి ఏమీ కన్పించదు. వరిపంట 273000 టన్నుల నుండి

253000 టన్నులకు అంటే 100 కి 6 చొ॥ తగ్గింది. ఈ కొరతను తీర్చు కోటానికి సాలీనా బర్మానుండి 13,10,000 టన్నుల బియ్యం దిగుమతి అయ్యేది. కాని జపానుఆక్రమణతో ఈ దిగుమతి పూర్తిగా అగిపోయింది.

ప్రభుత్వాధికారులే బియ్యం, గోధుమలు విషయంలో ఎంతగాబరా పడు తున్నారో ఎగ్జిక్యూటివ్ సభ్యుడు సర్ జోగీంద్రసింగ్ గారి మాటలవల్లనే తెలుస్తుంది. ఆగస్టు 24 న ఆహారపదార్థాల కేంద్ర సలహాసంఘం ముందు ఉపన్యసిస్తూ “బర్మా నుండి బియ్యం రాకపోవుటవల్ల, కొన్నిచోట్ల పంటలు పండకపోవుటవల్ల 22,00,000 టన్నుల బియ్యం కొరత ఏర్పడుతోంది.... (గోధుమనుగూర్చి) నిల్వఛాన్యాన్ని మార్కెటులోకి తేగలిగినట్లుచేస్తే పట్టణాలలో కొరతఉండదు. ఇంతలో కొరత ఏర్పడుతుందనే భయం నాకు లేదు....వర్తకం జరగకపోవటం వల్లా, నైన్యాపుసరాలు హెచ్చుగావటంవల్లా కొన్నికొన్నిచోట్లమాత్రం కొరత ఏర్పడవచ్చు”

మన రాష్ట్రంలో ఈ సమస్యకుతోడు వర్షాభావంవల్ల కరువుకూడా ఏర్పడింది. రాయలసీమలో పంటలు పూర్తిగా ఎండిపోయినాయి. ప్రభుత్వంకూడ కరువు పరిస్థితులను గుర్తించి, అక్కడక్కడా టెస్టువర్క్సు ప్రారంభించింది. కాని సరుకులేవి కొనుక్కుంటానికి? ప్రభుత్వం బెజవాడలోను, తాడేపల్లిగూడెం లోను స్వాధీనం చేసుకున్న 20000 టన్నుల ఛాన్యాన్ని తిరువాన్కూరు, కొచ్చిను, సింహళం మొదలైన ప్రాంతాలకు పంపించేగాని, రాయలసీమకు తగినంత సరకును మళ్ళించిదా? సింహళంవారు అన్నంతినేవారూ, రాయలసీమవారు రాళ్ళు పగలగొడుతూ కడుపుకాల్చుకుని కూర్చునే వారానా? ప్రభుత్వ విధానం ఇంత చక్కగా వున్నది!

ప్రభుత్వ విధానంవల్లనూ, షాహుకార్లు సరుకు నిల్వజేయటం వల్లనూ, ఏర్పడ్డ ఆహారపదార్థాలకొరత, పంటతగ్గడంవల్ల మరింత క్లిష్టరూపాన్నిదాల్చింది. మామూలు శాంతిసమయాలలోనే పంటలు ప్రజలకు తగినంతగా పండక విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకోవలసి వచ్చేది. ఇప్పుడో? నైన్యాలకు సప్లయి, ఇరాక్, ఇరాక్, సింహళం మొదలైన దేశాలకు ఎగుమతి! పీటన్నిటివల్ల మామూలు ప్రజలకు తగినంత ఛాన్యం సప్లయి కావటంలేదు. ఇదివరకే ఆర్థికలితోపుండే మామూలు మనిషి నేడు మరింత కటకట పడుతున్నాడు. ఇట్టి పరిస్థితుల వల్లనే అనేక వ్యాధులు ప్రబలటం, వందలు లక్షలాది చావటం జరుగుతుంది.

పండే పంటల కొరతను దీర్చుటకు ప్రభుత్వం ఏవద్దలి నవలంబిస్తోంది? దానికి తోచినవి ఇవి: ‘ఆహార పదార్థాల నెక్కువపండించండి’ ‘కాయగూరలు

ఎక్కువ తిని అన్నాన్ని తక్కువ తినండి.' 'దంపుడు బియ్యాన్ని ఎక్కువగా తినండి'. ఈ ఆహారపదార్థాల నెక్కువగా పండించే ప్రయత్నంలోకూడా తన తాజేదార్లపైనా, ఉద్యోగులపైననే ఆహారపడి వుందిగాని రైతాంగాన్ని, రైతు సంఘాల్ని, ఇతర ప్రజాసంఘాలను ఈ ప్రయత్నానికి సాయపడునట్లు చేయుటకు ఏమీ ఏర్పాట్లు గావించలేదు. ఇందువల్ల అవినీతిపరులైన ఉద్యోగుల ఆటలకు మాత్రం హద్దు పద్దు వుండదు. అనేక గ్రామాలనుండి ఈ ప్రభుత్వోద్యోగుల ఆటంకాలనుగూర్చి, పెట్టే ఇబ్బందులనుగూర్చి ప్రతిదిసం అనేక రిపోర్టులు వస్తున్నాయి బంజరుభూముల్ని ఉద్యోగులు వారి బంధువుల పేర కాజేయాలని, భూస్వాములు తాము కాజేయాలనీ, చూస్తున్నారు. సాగుజేస్తే 'బి' ఫారాలక్రింద పెట్టి, 'ఓ' వ నంబరుక్రింద పెట్టి, ఎవేక్యూయేషన్ నోటీసునిచ్చి అనేక యిబ్బందులు పెట్టి చివరకు మామూళ్ళకు చేయిజాపుతారు. ఇలా సర్వసామాన్యంగా ఈనాడు జరుగుతుంది.

ఇం దు కు కారణాలు

(1) ప్రధానకారణం ప్రభుత్వం అవలంబించుతున్న పినాశకరమైన పాలసీ. ఓ వ పేజిలో ఉదహరించినట్లుగా దొంబాయిలోవలే ప్రభుత్వమే తక్కువ ఖరీదులకు సరుకు స్వాధీనం చేసికొని లాభసాటిగా హెచ్చుఖరీదులకు అమ్ముతోంది. కంట్రోలుధరలు నిర్ణయించబడిన సరుకులు మార్కెట్లనుంచి మాయమవుతుంటే ప్రభుత్వం చూస్తూ వూరుకొంటుంది. ఉద్యోగులు లంచగొండితనానికి లోనయి, తిండిదొంగలకు స్వేచ్ఛగా దొంగమార్కెట్టులో హెచ్చుఖరీదులకు అమ్ముకోడానికి అవకాశమిస్తున్నారు. ప్రభుత్వమే పర్చేజింగు డిపార్టుమెంటు (ప్రభుత్వ కొనుబడిశాఖ) ద్వారా నేడు రవాణాఅయ్యే సరుకులు హెచ్చుభాగాన్ని కొంటుంది. ఆ విధంగా ప్రజల ఆహారాన్ని ప్రజల నోటిదగ్గర నుంచి దీసుకు పోవడం కరవుకు కారణమవుతోంది.

ఇంతేగాక యునైటెడ్ కింగ్డం కార్పొరేషన్ అను బ్రిటిష్ పెట్టుబడుదారులచే నిర్మించబడిన సామ్రాజ్యవాదుల వ్యాపారసంస్థకు ప్రభుత్వం సర్వ సౌకర్యాలు కలుగజేసింది. ఈ సంస్థద్వారా మనదేశపు మార్కెట్టులో వివిధసరకులు కొని హెచ్చు లాభాలు దోచుకోడానికి విదేశాలకు (ఆఫ్రికా, ఇరాన్, ఇరాక్ వగైరా దేశాలకు) రవాణా చేస్తువుంది.

(2) స్పెక్యులేషను (వాయిదాదేరాలు)కు అవకాశం యివ్వడంవల్ల దళారీలు, బోకు వ్యాపారస్తులు ధాన్యాన్ని నిలువజేసి దొంగవ్యాపారాన్ని చేస్తున్నారు.

(3) తిండిదొంగలను పట్టుకోటానికై ప్రభుత్వం ఏ చర్యనూ తీసికోవడంలేదు.

(4) ప్రభుత్వం రవాణాసౌకర్యాలను సక్రమంగా ఏర్పరచలేకపోయింది.

(5) సైన్యావుసరాలను కొ టటలో ప్రభుత్వం, మిలిటరీ, సివిల్ అధికారులనుమధ్య సమన్వయం చేయుటలేదు.

(6) ప్రభుత్వం, నిల్వవున్న ధాన్యాన్ని బజారుకు తెప్పించలేకపోతూంది.

(7) చవుక ధరల దుకాణాలను విరివిగా తెరచుటలేదు.

(8) ఆహారపదార్థాల వుత్పత్తి నెక్కువజేయడానికై సరియగు విధానాన్ని అవలంబించుటలేదు.

(9) ప్రభుత్వం ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికి ప్రజల, ప్రజాసంఘాల సహాయ సహకారాలను ఏమాత్రం తీసికొనుటలేదు.

ప రి ష్కారం యె ట్లా?

ఈనాడు దేశంలో ఏర్పడ్డ ఆహారపదార్థాల కరువుకు కారణాలను చర్చించాము. దాని పరిష్కారమార్గా లిప్పుడు ఆలోచించాలి.

ప్రభుత్వపు ధరలకంటోలు పద్ధతిమే ఈ కరువుకు కారణం అయితే, ఆ ప్రభుత్వమే పరిష్కారం చేయలేదు అన్న విషయం సుబోధకమే. ప్రభుత్వం అవలంబించే ప్రతిపరిష్కారమార్గము, ఈ క్లిష్టపరిస్థితిని మరింత విషమం చేస్తూంది. కాని మరేమీ ప్రయోజనకారి కావటంలేదు. ఈ విషమ స్థితినుండి తప్పించుకోవాలంటే ప్రజలే పరిష్కారమార్గాన్ని ఆలోచించి ఆమార్గాన నడవాలి. మనజాతి, మన దేశం జీవించివుండాలంటే, మన దేశరక్షణను జయప్రదంగా కొనసాగించాలంటే, ప్రజలే ఈ సమస్యను పరిష్కరించాలి. ఈ ప్రయత్నాల జయాపజయాలమీదనే భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుంది. “ప్రభుత్వమే ఈ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తుంది. మనం కేవలం ఆందోళనచేస్తేను, షాహుకార్లనూ, దళారీలనూ శాపనార్థాలు పెడితేను, ఈ సమస్య పరిష్కరింపడుతుంది” అని మనం తలుస్తే మన గోతిని మనమే తవ్వకున్నవాళ్ళ మౌతాము. ప్రజాబలం, ప్రజాచైతన్యం, కార్యాచరణ, -వీటివల్లనే ఈ సమస్య పరిష్కరింపబడగలదు. అందుకై కార్యక్రమాన్ని ఏర్పర్చుకోవాలి.

(1) ధాన్యంలో స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారాన్ని, దళారీలు నిల్వచేసి యుంచటాన్ని, అరికట్టుటకై ప్రజలు ఆందోళన చేయాలి. అట్టివారిపై చర్య తీసికొను

నట్లు ప్రభుత్వాన్ని నిర్బంధించాలి. ధాన్యం నిల్వజేసేవారిని ప్రభుత్వం ఏమీ చేయ లేకపోతుంది. అప్పుడప్పుడు ఒకరిద్దరు చిల్లరవ్యాపారుల్ని పట్టుకొని పాతికో వరకో వడ్డించి వదిలిపెట్టేస్తోంది. కాని దోకువ్యాపారస్తులు బహిరంగంగా తమ వ్యాపారాన్ని సాగిస్తునేవున్నారు. అక్కడక్కడా 'అనధికార సంఘాలు' అంటూ నాటకమాడుతూనే వున్నది. ఆ సంఘాలను అందలి సభ్యులైన స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారులే నిర్వీర్యం చేస్తున్నారు. తత్ఫలితంగా దొంగవ్యాపారులు స్పెక్యులేటర్లు ధాన్యాన్ని నిల్వజేయటం యధాతథంగా సాగుతూనే వున్నది.

దీన్ని అరికట్టాలంటే ప్రజల కార్యాచరణయే మార్గం. ప్రజలు బహుమెలకువతోవుండి 'ఇట్టి దొంగవ్యాపారాన్ని, ధాన్యపు నిలవలను కనిపెడుతూ ప్రభుత్వానికి తెలియజేసి, నేరస్తులను శిక్షించునట్లు, నిల్వధాన్యాన్ని మార్కెటుకు తెచ్చునట్లు నిర్బంధించాలి. ప్రజలే ఇందుకు సమర్థులు. సంతలలోనూ, పట్టణాల మార్కెట్లలోనూ ప్రజలే ఈవిధమైన కార్యాచరణకు పూనుకోవాలి.

(2) ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించడంలో మొట్టమొదటి మెట్టుగా ఉవ్వెత్తుగా లేచిపోయిన ధరలను తగ్గించునట్లుగా ప్రభుత్వాన్ని నిర్బంధించాలి. ఈ పద్ధతివల్లనే స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారం తగ్గటం, విపరీత లాభాలు తగ్గటం, ఆహారపదార్థాలు ప్రజలకందువాటులోకి రావటం జరుగుతుంది. దొంగ వ్యాపారం అరికట్టబడుతుంది.

ఈపద్ధతి అమలులోకి రావాలంటే ప్రభుత్వం అర్జినెన్సులు ప్రయోగించటం ధరలను కంట్రోలుచేసి వూరుకోవటం మాత్రం ఉపయోగంకాదు. స్పెక్యులేటర్లు ధాన్యాన్ని స్తాకుజేసి పుంచటానికి అవకాశం వున్నంతకాలం ఎన్ని అర్జినెన్సులైనా ఈ సమస్యను పరిష్కరించలేవు. 'వ్యాపారం యధారీతిగా జరగటం' అనే సూత్రాన్ని పట్టుకు ప్రాకులాడితే, పంపకానికి పూర్తిగా వ్యాపారులమీదనే ఆధార పడితే ధాన్యాన్ని నిల్వజేసి దాచటం, దొంగవ్యాపారాన్ని సాగించడం ఏమాత్రం తగ్గవు; ధరలను నిర్ణయించటం ఈ తిండి దొంగల చేతులలోనే పెట్టడం అన్నమాట.

ధాన్యం వ్యాపారులు లై సెన్సు పొందాలనటం పరిష్కారమార్గం కాదు. లై సెన్సుకేం, తీసుకుంటాడు కాని ఎంత మొత్తాన్ని ఎచ్చట నిల్వజేస్తున్నాడో రెండోకంటివాడికి తెలియనీయదు వ్యాపారస్తుడు. స్తాకు పంట పండే ప్రదేశాల లోనే కంట్రోలు చేయడకపోతేనూ, రవడా సౌకర్యాలను కంట్రోలు చేయక పోతేనూ, ఏపట్టణాలలోనో ధరలను కంట్రోలు చేసినంతమాత్రాన సమస్య పరిష్కరించబడదు.

కాబట్టి ప్రభుత్వం ధరలపద్ధతిని జయప్రదంగా కొనసాగించాలంటే—

(1) విపరీతంగా పెరిగిన ధరలను, ప్రజల కండుబాటుతో వుండునట్లు తగ్గించాలి.

(2) వ్యాపారులు తాము కొనుదాన్యం మొత్తాన్ని బహిరంగమైన కొట్లల్లో గాని, ప్రభుత్వంయొక్క గోడవున్నులోగాని నిల్వజేయునట్లుజేయాలి. వీటిని రిజిష్టరు చేయించాలి; ఆహారపదార్థాల కంట్రోలుకమిటీల తనిఖీతోవుంచాలి.

(3) మిలిటరీసప్లయ డిపార్టుమెంట్ స్వయంగా మార్కెటులో ఇచ్చు వచ్చిన ధరలకు ఆహారపదార్థాలకు కొనుటను ఆపుజేయాలి. సైన్యావుసరాలకు వలసిన సరుకునంతా సివిల్ అధికారుల ద్వారానే, కంట్రోలుధరలకే, కొనుటనట్లు ఏర్పాటు గావించాలి. సైన్యావుసరాలకు, ప్రజావుసరాలకు మధ్య సమన్వయం కుదరాలి.

(4) రైల్వేరవాణాను, రోడ్డు, రాయివల రవాణాను, సరిగా ఆర్గనైజు చేయాలి. సివిల్ సప్లయస్ కమిషనర్, మిష్టర్ గ్రబ్ కూడా, ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా ధాన్యంవ్యాపారులకు డెజవాడలో రైల్వే అధికారులు వాగన్లుసప్లయ జేసినట్లు తెలియజేశాడు. కాబట్టి, రవాణాసౌకర్యాలను ఒక ప్లానుప్రకారం నడుపుట, రైల్వేబోర్డుకూ, సివిల్ అధికారులకూ మధ్య సామరస్యం వుండాలి.

(5) అధికాహారోత్పత్తి నిజంగా జరగాలంటే ప్రభుత్వం నేడవలం బించే విధానం నిరుపయోగం. అఖిలభారత రైతుసంఘం భీటామహాసభలో గావించిన సూచనలను అనుసరిస్తేనే ఈ సమస్య పరిష్కరింప బడగలదు. కేవలం ప్రచారం ద్వారానే ఆహారపదార్థాల అధికోత్పత్తి జరుగదని ఈ సభవారు ప్రభుత్వానికి సూచిస్తున్నారు. బీదరికంతో కుమిలిపోతున్న రైతాంగం, ఆహారపదార్థాల నెక్కువగా పండించుటకు తగిన వీలుకలిగించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాము. అందులకై

1. అప్పులకు, శిస్తుబకాయాలకు మారబోరియం ప్రకటించాలి.

2. బంజరుగావున్న సాగుకులాయభైన భూములను బీదరైతులకు, వ్యవసాయకూలీలకు సాగుకై ఇవ్వాలి.

3. ఆహారపదార్థాలుకాని పంటలను పండించే భూములలో ఆహారపదార్థాలు పండించుటకు ప్రోత్సహమివ్వాలి.

4. క్రొత్తసాగులపై భూమిశిస్తు పుండకూడదు.

5. క్రొత్తసాగులకు అవుసరమైన పెట్టుబడిని ప్రభుత్వమే పెట్టాలి.

6. చవుకవడ్డీ, రైతుకు కుటుంబజీవనానికి కావలసిన పెట్టుబడి, దొరుకుటకు ఏర్పాట్లు గావించాలి.

7. పంటల జప్తులను రద్దుచేయాలి.

8. అధిరోత్పత్తివల్ల జమీందార్లు, భూస్వాములు, మక్తాలు, కట్టుబడులు ఎక్కువ అడుగకుండాను; షాహుకార్లు ఎక్కువవడ్డీని అడుగకుండాను కట్టుదిట్టాలు చేయాలి.

9. పంటలకు, ఇతర సరుకులతో సాటియైన ధరలను గ్యారంటీచేయాలి

10. వ్యవసాయకూలీలకు న్యాయమైన కూలీరేటు నిర్ణయించాలి.

ప్రభుత్వం వెంటనే అమలుజరుపవలసినవానిని ఈ తీర్మానం సూచించుతోంది. కేవలం నేడు అధికంగా ఆహారోత్పత్తిని జేస్తానికై రైతాంగాన్ని ప్రోత్సహించుటకుగానే ఈ సూచనలివ్వబడ్డాయి. ఈ విధంగానే ప్రభుత్వం ఆహారపదార్థాలనెక్కువ పండించాలనే తనప్రచారాన్ని సార్థకంజేసుకోగలుగుతుంది.

(6) రాష్ట్రంలో ప్రాజెక్టులను త్వరగా పూర్తిచేయాలి. కొత్తవి నిర్మించాలి. తుంగభద్ర, భవనీ, సంగమేశ్వరీ ప్రాజెక్టులు ఎంతోకాలంనుండి ఉపేక్షింపబడుతున్నాయి. తొరిగిగడ్డ ప్రాజెక్టుకై బడ్జెటులో ఒకమారు కొద్దిసొమ్ము ప్రత్యేకింపబడ్డదే గాని, పనిమాత్రం పూర్తికాలేదు. బుడమేరు ప్రజెక్టును నిర్మిస్తానికి, కొల్లేటి ఉప్పుతేరును పెద్దదిచేయటానికి ఇంతవరకు పూనుకోనేలేదు. 20 సంవత్సరాల క్రిందనే అంగీకరింపబడ్డ హైడ్రోఎలెక్ట్రిక్ స్కీములు విశాఖపట్నంజిల్లాలో ప్రారంభింపబడనేలేదు. (పిమ్మట సూచింపబడ్డ పైకారా, మెట్టూరు, పాపనాశనం స్కీములు పూర్తియైనా.) కాబట్టి వీటిని వెంటనే పూర్తిగావిస్తేనే, లేక నిర్మిస్తేనే రాయలసీమలో కరువు పోతుంది, ఆహారోత్పత్తి అధికంగానూ సాగుతుంది.

(7) ఉత్పత్తివైననూ, ధరలనిర్ణయాలపైననూ సరియగు కంట్రోలు ఉండాలంటే, ప్రజాతంత్ర పద్ధతులలో అవి సరిగా నిర్వహింపబడాలంటే జాతీయ ప్రభుత్వం ఏర్పడాలి.

అధికధరలకు వ్యతిరేకంగాను, తిండి దొంగలకు, స్పెక్యులేటర్లకు వ్యతిరేకంగాను జరిపే పోరాటాలు, ఆహారపదార్థాల నధికంగా పండించేప్రయత్నాలు.

ఇవన్నీ జాతీయరక్షణకొరకు, జాతీయ ప్రభుత్వస్థాపనకొరకు జరిగే పోరాటంలో భాగాలే. ప్రధానమైన భాగాలుకూడాను. పారిశ్రామికం గానీ, వ్యవసాయకం గానీ, దేశ సంపదను యావత్తు దేశరక్షణకై సమీకరించుటలోనే విజయసాధనం ఇమిడి వున్నది. ఈనాడు ఈ కర్తవ్యం మరీ ఎక్కువప్రాధాన్యత వహించింది. ఎందుచేతననగా ప్రజలే దేశరక్షణ కార్యాలను సాగించవలసియున్నారు. కేవలం ఏ పరాయి సైన్యమో మన దేశాన్ని రక్షిస్తుంది, మనం హాయిగా ఇళ్ళల్లో కూర్చోవచ్చుననుకొనేకాలం కాదిది. ఈనాడు యుద్ధరంగంలో పోరాడవలసినదీ, వెనుక భాగాన ఆయుధాలను, తిండినికూడా తయారు చేయవలసినదీ కూడా ప్రజలే యై వున్నారు. ప్రథమశ్రేణిలోని సైనికులూవారే, వెనుకభాగమందలి ఉత్పత్తిదారులూ వారే. కాబట్టి ఈ ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించవలసినదీ వారే! దీని పరిష్కారంమీదనే దేశరక్షణలను జయప్రదంగా నిర్వహించటం ఆధారపడి వుంది. కరువుతోనూ ఆకలివాదంతోనూ కుమిలిపోయే ప్రజలు దేశరక్షణ నేమి సాగించగలరు? శత్రువు నేమి ఎదుర్కోగలరు?

ప్రభుత్వం ఆలంబించే అవకతవక విధానాలు దేశాన్ని మహాఅగాధం లోనికి ఈడ్చుకుపోతున్నాయి. ఈ విధానాలను ఎదుర్కొని పోరాడుతే, దేశ రక్షణ కవుసరమైన ఒక ప్రధాన రంగాన్ని నిర్మించడానికి దాన్ని బలపరచడానికి పోరాడుట యన్నమాట. ఆహారపదార్థాల సమస్యపై పోరాటమే జాతీయరక్షణలను బలపర్చుతుందనే ప్రధాన సత్యాన్ని ప్రజలు తెలుసుకోవాలి.

జాతీయై క్య తయే పరిష్కరించ గలదు

ఈ సమస్యను పరిష్కరించుటకు ప్రభుత్వం అసమర్థమైనదని ఇదివరకే తెల్పాము. ఈ సమస్యను తృప్తికరంగా పరిష్కరించాలంటే జాతీయప్రభుత్వం ఏర్పడవలసినదే! ప్రజల విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నట్టిన్నీ, ప్రజల నుత్తేజితులను గావించి కార్యాచరణకు పూనుకొనునట్లు చేయగలట్టిన్నీ జాతీయప్రభుత్వం ఏర్పడితేనే ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించగలం! జాతీయరక్షణను జయప్రదంగా సాగించగలం!

జాతీయప్రభుత్వం ఏర్పడాలంటే జాతీయై క్యత ప్రప్రధానం! నేడు ఈ ఆహారపదార్థాల కరువుతో బాధపడేది ప్రజలలో ఏ ఒక్క భాగంమాత్రమే కాదు.

హింకవులు, ముస్లిములు, చిల్లరదుకాణదార్లు, కాతాదార్లు, కూలీలు, రైతులు, పల్లెవాసులు—అందరూ సరిసమానంగా ఈ సమస్యవల్ల పీడింపబడుతున్నారు. ప్రజలకు పీడించుకు తినే ఏకొద్దిమంది తిండిదొంగలైన సాహుకార్లనో మినహాయితే, భారతదేశంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఇందువల్ల కురింగిపోతున్నవారే. ఇందువల్ల ఈ ప్రజలందరూ, జాతి, మత వివక్షతలు లేకుండా; బీద, ధనిక భేదం లేకుండా; అందరూ ఏకమై ఈ సమస్యను పరిష్కరిస్తానికి పూనుకోవచ్చును. ఈ సమస్యపై ప్రజలను సమీకరించుట జాతీయైక్యతకు పునాదిగా ఉపకరించగలదు.

ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించుటలో ప్రజాయైక్యత సమకూడి, ప్రభుత్వాన్ని తొంగదీసినకొలదీ, ప్రజాయైక్యత స్థిరపడగలదు. ప్రజల ఆత్మవిశ్వాసం బలపడగలదు. ప్రజాయైక్యత వృద్ధిజెందినకొలదీ, ప్రజలలోని చీలికలు (ప్రభుత్వ ఏకైక ఆయుధం) అంతరించినకొలదీ, సామ్రాజ్యవాదం బలహీనపడుతుంది. ప్రజాశక్తులు, స్వాతంత్ర్యశక్తులు బలపడతాయి. ఈ విధంగా జాతీయైక్యత స్థిరపడ్డకొద్దీ ప్రజాబలంవల్ల విజయాలు సులభసాధ్యమైనకొద్దీ, జాతీయప్రభుత్వ సంపాదన సులభతరం కాగలదు.

ఆహారపదార్థాల సమస్యను ప్రజాయైక్యతద్వారా పరిష్కరించగల్గినకొద్దీ, రాజకీయరంగంలో కాంగ్రెసు, లీగు ఐక్యతకూడా సులభసాధ్యం కాగలదు. ప్రజాబలాన్ని, ఐక్యతాబలాన్ని రుచిగొన్నప్రజలు, జాతీయరక్షణకు, జాతీయ ప్రభుత్వ స్థాపనకు ముందుకు సాగగలరు. వారే కాంగ్రెసు — లీగు ఐక్యతకై, నాయకులు కదలకపోయినా, కృషిచేయగలరు. నాయకులు ఈ ప్రజా సంరంభాన్ని గమనించక తప్పదు. ప్రజల చొరవవల్లనే, దైనందిన సమస్యలపై ఏర్పడే ప్రజా యైక్యతవల్లనే, నాయకులు, సంఘాలుకూడా కదలగలవు. ప్రజా సంరంభాన్ని అనుసరించి నడవగలరు. ఈ విధంగా నేడు దేశీయులందరూ కోరుచున్నట్టి జాతీయైక్యత, కాంగ్రెసు — లీగు ఐక్యత, ప్రజలు ఆహారపదార్థాల కరువునుండి తప్పించుకొనుటకు గావించే ఐక్య ప్రజాపోరాటము ద్వారానే సాధింపబడగలవు.

కాబట్టి ఆహారపదార్థాల సమస్యను మనం జాతీయ సమస్యలనుండి, దేశరక్షణ, జాతీయప్రభుత్వం అనే నినాదాలనుండి విడదీయలేము. జాతీయ ప్రభుత్వంలేనిదే ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించలేము. ఆహారపదార్థాల సమస్యపై ప్రజలను సమీకరించుటద్వారానే జాతీయప్రభుత్వ స్థాపనకై సమర్థమైన ప్రజాపుద్యమాన్ని నిర్మించగలం. ఈ విధంగా ఈరెండూ పరస్పర సంబంధం

కలవి. అందుకై నేటిమన ఆందోళనా నినాదాలు ఇవి: (1) ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించడానికై జాతీయప్రభుత్వం కావాలి. (2) కాంగ్రెసు-లీగు ఐక్యత ద్వారానే జాతీయప్రభుత్వం సాధ్యమౌతుంది. (3) కాంగ్రెసు నాయకులను విడుదలచేయాలి. ఈవిధంగా జాతీయరక్షణకొరకు, జాతీయ ప్రభుత్వ స్థాపన కొరకు, అవుసరమైన జాతీయైక్యతను నిర్మించుటకుగాను ఈ ఆహారపదార్థాల సమస్యను వినియోగించుకోవాలి.

నిర్మాణయుక్తమైన ఆందోళన

ఇలా ఆందోళన జరుపుటద్వారానే నేడు దేశీయుల నందరినీ సమీకరించగలుగతాము. ఈ సమస్యచే బాధింపబడు ప్రజలలో అన్ని ముఠాలవారూ ఉన్నారు కాబట్టి, వారు అందరూ కలసి, ఏకమై ప్రయత్నాలు జరుపుట అత్యవశ్యకము. కేవలం రైతు సంఘాలద్వారాగాని, ట్రేడ్ యూనియన్ల ద్వారాగాని, ఆందోళన జరిపినంతమాత్రాన చాలదు. నేడు దేశమందలి ప్రజాశక్తులన్నీ ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికి ఏకమగుటకు అనుకూల పరిస్థితులున్నాయి. అందుచే ఏ ఒక్క సంఘమో ఈ సమస్యను పరిష్కరించబూనుకుంటే ప్రజాశక్తులను సంఘటిత పర్చలేకపోతుంది. పైపెచ్చు సమస్యను పరిష్కరించలేక పోతుంది. అందుచే, ప్రజలలోని వివిధముఠాలు ఈ సమస్యపై సమీకరించబడాలి.

ఇందుకు మొదటిమెట్టుగా, ఇదివరకే నిర్మాణమైయున్న, రైతుసంఘాలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు, మొదలైనవి ఆందోళనకు పూనుకొనవచ్చును. కాని ఎల్లకాలం ఒంటరిగానే ఆందోళనను సాగించక, ఇతరసంఘాల సహాయ సహకారాలను పొందాలి. ఈ సమస్యపై ఆందోళన సాగించు సంఘాలన్నీ కలిసి సంయుక్త కమిటీలను ఏర్పాటుజేసి, వాటి అధ్వర్యాన ఆందోళనను సాగించాలి. ఈ సమస్యపైననే, ఇంతవరకూ సంఘాలలో నిర్మాణం కాని ఇతర ముఠాలలో కూడా సంఘాలు నిర్మించి, వారి సహకారాన్ని కూడా పొందవచ్చును. ఈవిధంగా ప్రతి గ్రామంలోనూ, బస్టీలోనూ, ప్రతి ఫిర్కాలోనూ జిల్లాలోనూ, ఇట్టి సంయుక్త ప్రజాకమిటీలను ఏర్పరచి, వీటి అధ్వర్యాన పోరాటాన్ని సాగించాలి. ఈ కమిటీలకు ఆహారపదార్థాల కమిటీలు (Food Councils) అని పేరు పెట్టవచ్చును.

ఈ కమిటీల నాయకత్వాన వలంటీరు సంఘాలను నిర్మించాలి. ఈ వలంటీర్ల కర్తవ్యం ఆహారపదార్థాలను నిల్వజేసి యుండటాన్ని ఆచూకీ తీయుట, ప్రజలలో ఆ విషయాన్ని బహిరంగంగా విమర్శించుట, యిలా నిలవజేసిన

షాహుకార్లపై అధికారులు చర్యదీసికొనునట్లు నిర్బంధించుట, షాహుకార్లు రహస్యంగా సరుకును ఎగుమతిచేయుటాన్ని కనిపెట్టి బహిరంగపర్చుట.

ఈ కమిటీలను ప్రభుత్వం, ప్రజలతరపున వ్యవహరించే సంస్థలుగా, గుర్తించునట్లు ఆందోళ చేయాలి. స్థానికంగా ప్రజలకు కావలసిన ఆహారపదార్థాల అవుసరాన్ని నిర్ణయించుట, రహస్యంగా నిల్వచేయబడ్డ సరుకును మార్కెట్టుకు తెప్పించుట, ధరలను నిర్ణయించుట, రవాణాసౌకర్యాలను కలుగజేయుట, మున్నగు విషయాలలో ప్రభుత్వం ఈ కమిటీల సలహా అంగీకారములతో మెలగునట్లు నిర్బంధించాలి.

ఈ కమిటీలే, పట్టణాలలో సరకుల అమ్మకంపై తనఖీకి, పక్షపాత రహితంగా పంపకం జరుగునట్లుచూచుటకు, స్థానికంగా అధికారాలు కలిగియుండునట్లు ప్రభుత్వంచే ఒప్పించాలి. ఆహారపదార్థాల నెక్కువ పండించుటకై రైతులకు సకల సౌకర్యాలు కలుగునట్లుగా ప్రభుత్వ సహాయాన్ని పొందుటకు ప్రజల ప్రతినిధిగా ఈ కమిటీలు వర్తించాలి. ఈ కమిటీలు ప్రజాఐక్యతా స్వరూపాలుగా వుండి, ఆహారపదార్థ సమస్యను పరిష్కరించటానికీ, ఉత్పత్తిని అధికం చేయటానికీ, తిండిదొంగల ఆటలను అరికట్టడానికీ, ప్రజోపయోగకరమైన విధానాన్ని అవలంబించునట్లు ప్రభుత్వాన్ని నిర్బంధించడానికీ, సమర్థమై యుండాలి.

ప్రభుత్వంవద్దకు రాయబారాలు వెళ్ళటానికి, కేవలం ఆందోళనచేయడానికి మాత్రమేగాదు ఈ కమిటీలు, అసమర్థమైనట్టి ప్రభుత్వోగులనుండి సమస్య పరిష్కార బాధ్యతను తీసుకొని జయప్రదంగా నిర్వహించటమే, ఈ కమిటీలు చేయవలసినపని. ఏయేమార్గాలద్వారా తిండిదొంగల వ్యాపారం అరికట్టబడుతుందో, నిల్వధాన్యం మార్కెట్టులోకి వస్తుందో, ప్రభుత్వం తెలివితేటలతో కూడిన కంట్రోలు పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టుతుందో, ఆమార్గాల ననుసరించడానికై చొరవదీసికొనటమే ఈ కమిటీల కర్తవ్యం. ఇందుకుగాను మొట్టమొదటగా మీటింగులవ్వారా, ప్రదర్శనలవ్వారా, సభలవ్వారా ఆందోళనజరిపి, ప్రజలను సమీకరించాలి. ఐక్యప్రజాబలంద్వారా ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికై ప్రభుత్వాన్ని ఎదుర్కొనాలి.

ప్రభుత్వమూ, విపరీత లాభాలకై దేవుళ్ళాడే షాహుకార్లు కలిసి, దేశాన్ని ఆహారపదార్థాల కరువులో ముంచెత్తారు. దేశంలో తీవ్రపరిస్థితి ఏర్పడింది. కూడు గుడ్డలకు మొగంవాచి ప్రజలు అలమటించిపోతున్నారు. ఇందువల్ల దేశంలో అరాజకపరిస్థితులు వ్యాపిస్తూ, ప్రజల మనోనిబ్బరాన్ని వికలం జేస్తున్నాయి.

జపాను అనుకూల వాతావరణం పెరుగుతోంది. దేశరక్షణలకు ఎంతటి ప్రమాద కల్పమైన వాతావరణం ఇది.

ఈ క్లిష్టస్థితిని ప్రభుత్వం పరిష్కరించే సూచనలేసీ కాన్పించటంలేదు. డిశంబరు నుండి కొత్తఛాన్యం వస్తున్నా గింజలు కొరతగానే వుంటున్నాయి. కొత్తఛాన్యం వచ్చినా ఈ కరువు తీరేటట్లులేదు. ప్రభుత్వ అర్థికశాఖ సభ్యుడైన నశినీరంజన్ సర్కారు లెక్కలప్రకారమే, మద్రాసు రాష్ట్రంలో కావలసినవరి పంటకన్న 5 లక్షల టన్నులు ఎక్కువ అనీ, ఇతర పంటలన్నీ కలిపి కావలసిన మొత్తంకన్న 41 లక్షల టన్నులు తక్కువ అనీ, తేలుతోంది. అందులోనూ రాయలసీమలో కరువు ఈ ఏడాదికూడా వచ్చి కూర్చుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో సెప్టెంబరు—నవంబరు నెలల మధ్యనే 34 వేల టన్నుల ధాన్యాన్ని సింహళం పంపుతే రాష్ట్రంలో ఆహారపదార్థాల కొరత ఏమైనా తీరగలదా? ప్రజలలోవ్యాపించే అశాంతి జ్వాలలు, ఆకలిమంటలు శాంతించగలవా?

ఈ పరిస్థితులను మనం తప్పక చక్కపర్చాలి. శత్రువు తలవాకిట కూర్చొన్నప్పుడు తాపీగా, అలక్ష్యంగా, అలోచించటం, వ్యవహరించటంకూడదు. శత్రువు ఒక్కగుండుకూడా పేల్చుకుండా ఉన్నప్పుడే దేశంలో పరిస్థితులింత దారుణంగా వుంటే, ప్రత్యక్ష యుద్ధపరిస్థితులలో ఏలాగుంటుందో ఊహించుకో నక్కరలేదు. కాబట్టి మనం ఇప్పుడే సదుం బిగించాలి. దేశశక్తుల నన్నిటినీ సమీకరించి ఆహారపదార్థాల సమస్యను పరిష్కరించాలి. జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలి. జాతీయ రక్షణలను వజ్రతుల్యంజేయాలి. అందులకై జాతీయైక్యత నేర్పడద్దాం! ఐక్యతాబలంతోనే విఘ్నాలన్నిటినీ జయించుదాం!!

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము

తేలప్రోలు (కృష్ణా)

ఆహారపదార్థాలు అందరికి లభ్యమయ్యేందుకు ప్రజావృద్ధ్యమం లేవదీయాలి



[పార్టీ భ్యులకై గావించిన ఈ విజ్ఞప్తిలో, పాఠకులుగూడ గ్రహించ
వలసిన విషయాలెన్నో వున్నాయి. ఇది పాఠకుల కెంతేని ఉపయోగ
కరంగా వుంటుందని ఆనించుతున్నాం.]



కామ్రేడ్ చలసాని వాసుదేవరావు

ఆహారపదార్థాలు ప్రజాసామాన్యానికి అందుబాటులోలేకుండా పోతున్నాయి. ప్రభుత్వమూ, అధికలాభాలు గడించుతూవున్న తిండిదొంగలూ, దేశాన్ని చాలా అపాయకరమైనస్థితికి తెచ్చారు. గత శతాబ్దాంతంలో భారతదేశాన్ని యెదుర్కొన్న ఐదు పరిస్థితులు దేశాన్ని ఈనాడు ఆవరించుచున్నాయి ప్రతి గ్రామము, ప్రతి పట్టణము యీ ఐదుపరిస్థితులకు గురియై, ఆకలిచిచ్చుచేత మాడిచచ్చిపోయేవారి సంఖ్య నానాటికి హెచ్చుతూవుంది. రాయలసీమనుండి వచ్చే ఐదువార్తలు అతి ఘోరంగా వున్నాయి.

ప్రజలకు ఈ ఆహారపదార్థాల కొరతతోబాటు, తదితర జీవితావుసర వస్తువులకుగూడ కరువువచ్చింది. ఏవస్తువుగూడా మార్కెటులో చాలినంత కనుపించడంలేదు. అధికలాభాలు గుంజేవారు, తిండిదొంగలు, మార్కెటునుండి అసలు వస్తువులనే మటుమాయంచేస్తున్నారు. ఇలా దహిరంగంగా చేస్తున్నా. ప్రభుత్వం గుర్తింపువిప్పిచూస్తూ పూరుకోవడమేగాక, అసలు తన ధరల కంట్రోలు పాలసీద్వారా ప్రోత్సహపరుస్తూగూడా వుంది. ప్రభుత్వం అవలంబించిన ధరల కంట్రోలుపాలసీ వలననే తిండిదొంగలు, అధికలాభాలుగుంజే దోపిడిగాండ్రు అత్యధికధరలకు అమ్ముతున్నారు.

మార్కెటులోనుండి ఆహారపదార్థాలు, జీవితావుసర వస్తువులు మటుమాయ మగుచుండుటను ప్రభుత్వం ఆపలేదు. తిండిదొంగలు దాచిన ఆహారపదార్థాలు వగైరా స్థాకులను పట్టుకోజాలదు, తిండిలేక మలమల మాడిపోతూండే ప్రజలకు ఆహారపదార్థాలు లభ్యమయ్యేటట్లు రవాణాసౌకర్యాలు కలుగజేయజాలదు. తిండి

దొంగలతోను, అధి కలాభాలు గుంజుకుంటూవున్న దోపిడిగాండ్రతోను, బహిరంగంగా చేతులుకలిపి, ప్రజలను ఆకలిబాధలకు గురిచేస్తున్న లంచగొండి వుద్యోగస్తులను తొలగించజాలదు.

ప్రభుత్వం సర్వత్రా గావిస్తున్న పనేమిటంటే, దేశంలో నానాటికి ఆకలి బాధలను అధికంచేసి, జైమపరిస్థితులను మరింత తీవ్రపర్చడం మాత్రమే. జపాన్ ఫాసిస్టు దురాక్రమణదారులు మనదేశంపై విరుచుకుపడబోతున్న ఈ సమయంలో, దేశరక్షణ కత్యంత ప్రధానమైన ప్రజా ప్రతిఘటనాశక్తి యీ విధంగా కృశించి పోతూవుంది.

ఆహారపదార్థాల సమస్యను ప్రజలే పరిష్కరించుకోవాలి. ప్రజాసమీకరణ ద్వారా యీ పనిని సాధించాలి. సంఘటిత ప్రజా సమీకరణద్వారానే దేశాన్ని జైమపరిస్థితులకు గురికాకుండా, తత్ఫలితంగా జపాను ఫాసిస్టుల వాతపడకుండా, రక్షించుకో గలుగతాము. ఈ ముఖ్యవిషయాన్ని ప్రతిపార్టీ సభ్యుడు గ్రహించాలి. ఇందుకు యీ రోజున మనపార్టీ పూనుకోకపోతే సాధ్యంగాదు. కేవలం పూనుకోవడమేగాదు; మనపార్టీ శక్తినంతా ఈ సమస్యా పరిష్కారముపై కేంద్రీకరించాలి. మన జాతీయైక్యతా వుద్యమాని కంతకు, ఆహారపదార్థాలను అందరికీ అందజేయగల్గే వుద్యం ఆచారభూతంగా వుండాలి. ఈ వుద్యమంద్వారా అన్నిపార్టీలను, సమస్తప్రజలను ఐక్యపరచి, సమీకరించుటకు పార్టీపూనుకోవాలి. లేకపోతే దేశంలో ఇదివరకెన్నడూ ఏర్పడని విషాదపరిస్థితులు యేర్పడతాయి. ప్రజలు జైమానికి గురిఅవుతారు; దేశం ఫాసిస్టుల వాతబడి ఘోర బానిసత్వానికి గురిఅవుతుంది.

ఈరోజున యేర్పడ్డ ఆహారపదార్థాల సమస్య కేవలం, దేశాన్ని ఆవరించ బోతున్న జైమ సమస్యేగాదు; పేదప్రజల ఆకలిమంట సమస్యేగాదు. అంతకన్న గాఢమైన సమస్య యిది. జపాను ఫాసిస్టులు దాడివేయబోయే సమయంలో యీ సమస్య ఏర్పడింది. ఇది యావత్ దేశాన్ని దుస్థితిలో ముంచునున్న సమస్య. ఈ దృక్పథంతో చూచినప్పుడే ఆహారపదార్థాల సమస్యను జాతీయైక్యతా వుద్యమానికి మూలాధారముగా చేసి పని జేయగలుగుతాము.

మ న ఎ త్తు గ డ లు

పై విషయాలనుబట్టి, ఆహార పదార్థాలు అందరికీ లభ్యమవడానికి, సంఘ టిత ప్రజావుద్యమాన్ని నిర్మించుటే సాధనమని గ్రహించాము. అట్టి వుద్యమాన్ని నిర్మించడానికి మన పార్టీ ఏమి యెత్తుగడలు అవలంబించాలి ?

(1) ఆహారపదార్థాల సమస్య కేవలం పేదప్రజల, కూలీల సమస్యే కాదు గనుక, ప్రజలందరినీ (తిండి దొంగలను, అధిక లాభాలుగుంజే దోపిడిగాండ్రను తప్ప) సమీకరించాలి.

(2) మనం ప్రజాయుద్ధం చేస్తున్నామని, ప్రజాయుద్ధ నిర్వహణను కుంటుపర్చే ఏప్రయత్నం మనం చేయరాదనే ప్రధానాంశం మర్చిపోగూడదు.

(3) ప్రభుత్వమే ఈ దుస్థితికి బాధ్యులనే ముఖ్య విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. అందుచేత ప్రభుత్వానికి, దానిపాలసీతో జీవిస్తున్న తిండి దొంగలకు, అధికలాభాలు గుంజేవాళ్ళకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాసమీకరణచేస్తూ, ప్రతి విషయంలోను వాళ్ళను ప్రజలనుండి వేరుపరుస్తూ వుండాలి.

(4) ప్రప్రథమంలో మనం ప్రజలనందరినీ మన కోర్కెలపై సమీకరించాలి. ఆతరువాత ప్రత్యక్ష చర్యలకు, ఆయాపరిస్థితులకు, అచటి ప్రజల చైతన్యం, సంఘటిత సమీకరణకు అనుగుణ్యంగా, నడుపుతూవుండాలి.

ప్రభుత్వం ఆహారపదార్థాల విషయంలో అవలంబించే పోలిసీపైననూ, దానిననుసరించి పనిగొనించే తిండిదొంగలపైనా, అధికలాభాలు గుంజేవారిపైనా నిత్యపోరాటంగా మన వుద్యమాన్ని భావించాలి. ఒక్క విషయం యీ సందర్భంలో గుర్తుంచుకోవాలి. అధికలాభాలుగుంజేవారంటే, మామూలులాభాలు గడించడానికి వ్యాపారంచేస్తుండే చిన్నవర్తకులుగాదు. ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగాను విచక్షణా రహితంగా, జంకూగొంకూలేకుండా, మితిమీరినదోపిడి చేస్తూండే దోపిడిగాండ్రు, వీరిపైనా, తిండిదొంగలపైనా, మన ఆందోళననంతా కేంద్రీకరించాలి. ఈ విచక్షణ పాటించకుండా, బ్రతుకుతెరువుకొరకు యేదోయొక అంగడి పెట్టుకుని వ్యాపారం చేస్తున్న ప్రతివర్తకుని దోపిడిగాడుగా పరిగణించి ఆందోళన సాగిస్తూంటే, ప్రజాసమీకరణ రాకపోగా, ప్రజలమధ్యనే అంతఃకలహాలకు దారి తీస్తుంది. ప్రభుత్వానికి ఇంతకన్న సంతోషకరమైనవిషయం ఇంకొకటిలేదు. అందుచేత మన ఆందోళనఅంతా ప్రభుత్వంపైననూ, తిండిదొంగలపైనా, అధిక లాభాలు గడించే దోపిడిగాండ్రపైనా సాగించాలి.

మన ముఖ్యనినాదాలు

ఈ యెత్తుగడలతో పనిచేయాల్సింటే, మనం ఏ నినాదాలు అనుసరించాలి? ఆహారపదార్థాల సమస్యను సమగ్రంగా పరిష్కరించడానికి యీ క్రింది నినాదాల ననుసరించి ప్రజలను సమీకరించాలి.

(1) ఆహారపదార్థాలు ప్రజాసామాన్యం కొనుగోలుశక్తికి అందుబాటులో వుండేటట్లు వాటి ధరలను కంట్రోలుగావించి, అంతకన్నా హెచ్చకుండా ప్రభుతం చూస్తూవుండాలి.

(2) యుద్ధపరిస్థితులవలన ప్రజాసామాన్యంయొక్క జీవితపరిణామంలో కలిగిన హెచ్చుదలకు తగినట్లుగా కార్మికుల వేతనాలను హెచ్చించాలి. జీవిత పమాణం అభివృద్ధి అవుతున్నకొలదీ యుద్ధాలవెన్నులు యెప్పటికప్పుడు అదనంగా యిస్తూవుండాలి.

(3) ప్రజలకు అమ్మడానికి వుద్దేశింపబడిన ఆహారపదార్థాల స్థాకులన్నిటిని పబ్లిక్ గిడ్డంగీలలో, ప్రభుత్వం ఆదీనంక్రింద నిల్వచేయించాలి. ఈ గిడ్డంగీలను యెప్పుడుబడితే అప్పుడు తనిఖీచేయడానికి ఆ ప్రాంతాలలోని ప్రజల ఆహార సంఘాలకు అధికారం వుండాలి. (ఆహారపదార్థాల స్థాకులంటే, రైతులు తమ పొలాల్లో పండించి, తమ స్వాధీనంలో వుంచుకున్న స్థాకులుగాదు. రైతులవద్ద నుండి భూస్వాములుగాని, వర్తకులుగాని, మరలలాభాలకు అమ్ముకోడానికి కొని, విల్వవుంచుకున్న స్థాకులుమాత్రమే. ఇలావున్న స్థాకులన్నీ పబ్లిక్ గిడ్డంగీలలో నిల్వచేయాలనడంలో, ప్రభుత్వం వీటన్నిటినీ తమస్వాధీనం చేసుకోవాలనికాదు. స్వాధీనహక్కులు వర్తకులవే. ఆస్థాకులను యేవిధంగా, యేప్రదేశాలకు, యెంత ధరకు, యెప్పుడెప్పుడు, సరఫరాచేయాలో, ఆ ప్రాంతాలలోని ప్రజల ఆహార సంఘాల సలహాసంప్రదింపులతో, నిర్ణయించేది ప్రభుత్వంగాని, వర్తకులుగాదు. అమ్మకానికి వుద్దేశింపబడ్డ ఆహారపదార్థాల స్థాకులపై ప్రభుత్వానికి, ప్రజల ఆహార సంఘాలకు, పైవిధంగా అధికారం వున్నప్పుడే అధికలాభాలు అరికట్టబడతాయి. తిండిదొంగతనం నిర్మూలించబడి ప్రజలందరికీ ఆహారపదార్థాలు లభ్యమౌతాయి.)

(4) రైతులు పండించే పంటలకు, సామాన్యంగా వస్తువుల ధరలన్నింటికీ కల్గిన హెచ్చుదల ననుసరించి, కనీస ధరలు నిర్ణయించి ఆ ధరలు నిలకడగా వుండేటట్లు ప్రభుత్వం చూడాలి. వ్యవసాయ కూలీలకుగూడ ప్రస్తుత జీవిత పరిమాణము ననుసరించి కనీస జీతాలు నిర్ణయించాలి.

(5) ప్రభుత్వమే అన్నిచోట్ల ఆహార డిపోలుపెట్టి, ప్రభుత్వ కంట్రోలు ధరలకు ప్రజలకు ఆహార పదార్థాలను సప్లయి చేయాలి. (ఈ నినాదంవలన దేశంలోని వ్యాపారాన్నంతా ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలనిగాదు. అది సాధ్యమయ్యేపనికాదు. సోవియట్ యూనియన్ లో గూడ ప్రారంభంలో, న్యూఎకనా మిక్ పాలిసీరోజులలోనూ, వార్ కమ్యూనిజం కాలంలోనూ, వ్యాపారాన్నంతా ప్రభుత్వం స్వాధీనం గావించుకోలేదు, ఈ నినాదం అర్థం యిది;

ప్రస్తుతమున్న వర్తకులవ్వారానే. వారికి ప్రభుత్వ ఆహారపదార్థాల స్థాకుల నుండి సరఫరాచేస్తూ. ప్రభుత్వ కంట్రోలుధరలకు ప్రజలకు ఆహారపదార్థాలను అందచేయించవచ్చు. ఈ పని చేసినందులకు వర్తకులకు నూటికి ఏడువంతులో, ఎనిమిదివంతులో యీ వ్యాపారంలో లాభం పొందడానికి అవకాశ మివ్వవచ్చును. ఇలాచేస్తే. యిప్పుడు ప్రజలు ఆహారపదార్థాలను కొనుక్కోడానికి పడే అష్ట కష్టాలు వుండవు. వర్తకులూ, తమకు వచ్చే కొద్దిలాభాలతో. అవి స్థిరంగా గ్యారంటీ చేయబడుచుండుటచేత. సంతృప్తిపడుతారు. అప్పటికి యింకా అధిక లావాలు సంపాదించడానికి తయారయ్యే ప్రజాద్రోహులైన వర్తకులు, వారితో చేతులు గలుపుతూ లంచాలకు వడికట్టే లంచగొండి ప్రభుత్వోద్యోగులు వుంటారు. వీరి ఆటలు సాగకుండా వుండుటకుగాను, ఆహారపదార్థాలను కంట్రోలు ధరలకు అమ్మడానికి సర్టిఫై చేసిన వర్తకులపై తనిఖీ చేయుటకున్నా. ఆ ప్రాంతాలప్రజల ఆహారకమిటీలకు సర్వాధికారాలు వుండాలి. ఈ విధంగా ప్రభుత్వం చేస్తే ప్రత్యేక ప్రభుత్వసిబ్బంది. దానికయ్యే అమితవ్యయం లేకుండా ఆహారడిపోలు యేర్పడ వచ్చును.)

(6) ఆహారపదార్థాలను యెప్పటికప్పుడు అన్నిప్రాంతాలకు సరఫరా చేయడానికి రైల్వే రవాణాసౌకర్యాలు కలుగజేయాలి. (ఇప్పుడున్న రైల్వేరవాణా సౌకర్యాలనే సక్రమంగా వుపయోగించితే యిది సాధ్యమౌతూది.) ఆహార పదార్థాలను ప్రభుత్వం కొనుబడి చేయుటలో సివిల్ అవసరాలకు, మిలిటరీ అవసరాలకు సమన్వయం కుదర్చాలి.

(7) ఆహారపదార్థాల అధికోత్పత్తిని అభివృద్ధిరత రైతుసంఘ కార్యక్రమము ననుసరించి ప్రోత్సహించాలి. (ఆహారపదార్థాల సమన్వయం ఆహారపదార్థాలను యింకా అధికంగా ఉత్పత్తిచేయనిదే, సమగ్రంగా పరిష్కరించజాలము)



పై కోర్కెలన్నీ ఈ ప్రభుత్వం, దానంతటదే, యీడేర్చుతుందనే భ్రమ మనకెన్నడూ లేదు. జాతీయప్రభుత్వం వస్తేనే అవి యీడేరుతాయి; ఆహార దుస్థితి తొలగిపోతుంది. అయితే జాతీయప్రభుత్వం రానిది మనమేమీ చేయలేమని నిరుత్సాహపడి వూరకనే కూర్చోరాదు. ఈ నినాదాలపై ప్రజలందరినీ సమీకరించ గల్గమంటే (తప్పక సమీకరించ గల్గుతాము. ఎందుచేతనంటే ఆహారం లేకుండా ప్రజలు యెంతోకాలం వేచివుండలేరు.) తప్పక ప్రజలకు ఆహారపదార్థాలను అందించగల్గుతాము. యీ ప్రజాసమీకరణే సంపూర్ణ జాతీయైక్యతకు దారితీసి జాతీయప్రభుత్వాన్ని స్థాపింపజేసుకొనేటట్లు అవకాశ మేర్పరుచుతుంది. జాతీయ ప్రభుత్వస్థాపనతో ఆహారపదార్థాల సమన్వయం సమగ్రంగా పరిష్కరించ బడుతుంది.

కొన మన పార్టీపక్ష్యులంతా యీ నినాదాలపై ప్రజలను సమీకరించడానికి తమ శక్తినంతా కేంద్రీకరించాలి.

ప్రజాసమీకరణ ఎలాగావించాలి

ఆహారపదార్థాలను ప్రజలందరికీ అందజేయుటకు మనం వివిధప్రాంతాలలో, వివిధపద్ధతులతో, ప్రజాపుద్యమాన్ని సాగించాల్సి వుంటుంది. పట్టణాలలో ఒక రకంగా చేయాల్సి వుంటుంది. గ్రామాల్లో యంకొకవిధంగా చేయాల్సి వుంటుంది. అన్ని గ్రామాలలోనూ గూడ, ఒకే పంథాను అనుసరించజాలము. డెల్టాప్రాంతాల్లోను, నాన్ డెల్టా ప్రాంతాలలో (రైతువారీ, జమిందారీ ప్రాంతాలలో మరల వేరు వేరు పద్ధతులు అవలంబించాలి.) ప్రత్యేక పద్ధతులతో సాగించాల్సి వుంటుంది. అవలంబించే పద్ధతులు వేరువేరు అయినప్పటికీ, అన్నిచోట్లా ప్రజలందరికీ ఆహార పదార్థాలు లభ్యమయ్యేందుకు ప్రజాసమీకరణ గొనివచ్చే ప్రధానలక్ష్యముతోనే పని జేస్తాము.

మన రాష్ట్రపరిస్థితుల బట్టి యీ ఆందోళన మూడువిధాలగా కొన సాగించాలి.

1. పట్టణాలలో గావించాల్సిన ఆందోళన.  పట్టణాలలో గావించాల్సిన ఆందోళన.
2. డెల్టాప్రాంతాలలో గావించాల్సిన ఆందోళన.  డెల్టాప్రాంతాలలో గావించాల్సిన ఆందోళన.
3. డెల్టాకింద లేని ప్రాంతాలలో గావించాల్సిన ఆందోళన.

పట్టణాల్లోని ఆందోళన

పట్టణాలలో ఆహారపదార్థాలకు సంబంధించిన ముఖ్య సమస్య యేమంటే, ఆహారపదార్థాలు అందరికీ సరిపోయేటంత స్థాకు పట్టణాలలో లేకపోవడం; ఉన్న స్థాకులు తిండిదొంగల స్వాధీనంలో వుండుటచేత, దొంగమార్కెట్లు స్థాపించ బడి, సామాన్యుల కెవరికీ, కొనుక్కుందామన్నా, అందుబాట్లోలేకుండా, వాటిధరలు మితిమీరి పెరిగిపోవడం. అందుచేత పట్టణాలలో ప్రథమంగా తీసుకోవలసిన నినాదం: ప్రభుత్వంగాని, స్థానిక మునిసిపాలిటీగాని, పట్టణంలోని అన్ని ప్రాంతాలలో ఆహారడిపోలు స్థాపించాలి. ఈ డిపోలన్నిటిలో, ఆప్రాంత ప్రజల అవసరాలకు సరిపోయేటంత స్థాకును ప్రభుత్వం గ్యారంటీగా ఎప్పుడూ సప్లయ చేయడానికి, ప్రజలలో యేవిధమైన కలవరం కలుగకుండా వుండడానికి గాను, కనీసం 2 లేక 3 నెలలవరకు సరిపోయే ఆహారపదార్థాల స్థాకును పబ్లిక్ గిడ్డంగీలలో ప్రభుత్వం నిల్వచేసివుంచాలి. ఆ స్థాకు అయిపోకముందే మరలస్థాకు

చెయ్యాలి. పైపిధంగా చేసే ఆందోళనకోపాటు, జీవితపరిమాణం హెచ్చినందువ, యుద్ధపరిస్థితులబట్టి కార్మికుల, చిన్న ఉద్యోగస్థుల, జీతాలు హెచ్చించాలని, యుద్ధ ఆలవెన్సులు యివ్వాలని ఆందోళన సమ్మేళనం చెయ్యాలి. ఈ ఆందోళనను సంఘటితంగా చేయడానికి యీ క్రిందివిధంగా పనిజేయాలి:

ఆహార సంఘాలు : వాలంటీర్లు

పట్టణంలోని ప్రతిపేటలోను ఒక ఆహారసంఘాన్ని ఏర్పాటుచెయ్యాలి. ఆసంఘాన్ని ఆప్రదేశంలోని ప్రజలందరూ పూర్తిగా బలపర్చేందుకు, అది సజీవంగా పనిచేయడానికి, అచ్చటి వివిధవర్గాల ప్రతినిధులకు దానిలో ప్రాతినిధ్యంయివ్వాలి. మనపార్టీ సభ్యులు, పార్టీ పలుకుబడికింద పనిచేసే ప్రజాసంఘాల ప్రతినిధులు, కలసి ఆస ఘనలో నూటికి 40 వంతులకన్నా హెచ్చు ప్రతినిధులుండరాదు. తతిమ్మవారు ప్రజలనుండి నేరుగావచ్చేవారై వుండాలి. సంఘం నామమాత్రంగా పెట్టినంతమాత్రాన పనిపూర్తిగాదు. ప్రజలందరూ, తమ ప్రతినిధిగా సంఘాన్ని తలచాలంటే, మన నినాదాలగుర్చి పూర్తి ప్రచారం చెయ్యాలి. రోజురోజూవచ్చే సమస్యల్లో పాల్గొంటూవుండాలి. ఇందుకు గాను పార్టీసభ్యులు, సంఘసభ్యులు మాత్రం పనిజేస్తేచాలదు. అనేకమంది వాలంటీర్లుగావలసివుంటుంది. సంఘ కార్యకలాపాల్లో యేసనినై నా చేయడానికిసిద్ధపడే వారినందరిని వాలంటీర్లుగా ఏర్పాటుజేసి, వారిని నలుగురు నలుగురుగా జట్టులు ఏర్పాటుచెయ్యాలి. ఆ ప్రాంతంలోని ఆహారసంఘం వారికి యెప్పటికప్పుడు పనియిస్తూ, ఆపనిపూర్తికాగానే దానిని తనిఖీజేస్తూవుండాలి. ఈ వాలంటీర్లు అందరూ ఆసంఘం క్రిందనే పనిజేస్తూ వుండాలి.

సంఘం యేంపనిజేయాలి ?

(1) ఆప్రాంతంలో ఆహారడిపోలు యేవైనావున్న, అచ్చట ఆహార పదార్థాల పంపకం సక్రమంగా జరగడానికి కొందరు వాలంటీర్లను వెంటనే నియమించాలి అచ్చటగుమిగూడే ప్రజలతో పూర్తిసంబంధం పెట్టుకుని, వారిని బారులుతీర్చి, పంపకం క్రిమంగాను, శాంతియుతంగాను, జరిగేటట్లు చూడాలి. పోలీసుల దౌర్జన్యాలు, లంచగొండితనం లేకుండాచూడాలి. (డిపోలదగ్గరకు ప్రతిరోజూ మన వాలంటీర్లువెళి పనిచేస్తే యిది తప్పక సాధ్యమౌతుంది.)

(2) ఆప్రాంతంలోవున్న ఆహారడిపోల ముందు జరిగే పోలీసు దౌర్జన్యాలు, పంపకంలో జరిగే అన్యాయాలు, యేరోజుకారోజు స్థానిక అధికారు

లకు తెలియపర్చుతూ వుండాలి. వాటికి నివారణోపాయలుసూచించి, వాటికొరకై ప్రజలలో అందోళన గావిస్తూ ప్రజలను సమీకరించాలి.

(3) ప్రస్తుతమున్న ఆహారడిపోలు చేస్తున్న సప్లయకీ, ఆప్రాంతంలోని ప్రజల అవసరాలకూ వ్యత్యాసం చూపెడుతూ. ప్రజల అవసరాలు సక్రమంగా తీరాలంటే, యింతెంత సప్లయ ప్రభుత్వం చేయాల్సివుంటుందో అంచనావేయాలి. ఎన్ని డిపోలు, యెచ్చబెచ్చట యేర్పరచాలో నిర్ణయించాలి. (ఆడిపోలు ప్రత్యేకంగా యేర్పరచకుండా, ఆ ప్రాంతాల్లోని వర్తకులచేతనే డిపోలు చేసేపని యెలా చేయించవచ్చునో, యిదివరకే తెలియపర్చబడింది.) ఏ ప్రాంతంలో, ఎన్నెన్ని యిళ్ళకు, యే వర్తకుడు ఆహారపదార్థాలు, యితర జీవితావసరాలు ప్రభుత్వ కంట్రోలు ధరలకు సప్లయచేస్తే, ప్రజలకు వ్యయప్రయాసలు లేకుండా, కాలం వృధాపోకుండా, వుంటుందో నిర్ణయించాలి. ఈ విధమైన ప్లాను తయారు చేసిన తరువాత, యీ ప్లానును ప్రజలందరూ ఆమోదించడానికిగాను ప్రతి యింటికీ బోయి వారికి విశదీకరించాలి. ప్రజలుగావించే సూచనలు, మార్పులు, వుంటే తీసుకోవాలి. వాటిప్రకారం మరల ప్లానును రివైజుచేయాలి. ఆ ప్రాంతానికి ఆహారవస్తువులను అమ్మడానికి ప్లానుప్రకారం నిర్ణయించిన వర్తకుల అంగీకారంగూడా పొందాలి ఈ విధంగా చేసినతరువాత, ఈ ప్లానును అమలుజరపడానికి, ఆహారకమిటీ తరపున, స్థానికాధికారులవద్దకువెళ్ళి అడగాలి. ఈ విధంగా ప్రజలందరినీ, ఆప్రాంతాల ఆహార కమిటీలద్వారా, వాస్తవంగా సమీకరించిననాడు తప్పక ప్రజలకు ఆహారపదార్థాలు లభ్యమౌతాయి; అందుకు తగినశక్తి, బలం ప్రజలకు వస్తుంది. ఆవిధమైన సంఘటిత బలమే దానికి గ్యారంటీ. ప్రజల సంఘటితశక్తితో విశ్వాసం లేకపోవటం పార్టీ పంథాకాదు. పని తప్పించుకొనేవారి (escapists) లక్షణం.

(4) a. అధికలాభాలు గుంజుతూ. ప్రభుత్వ కంట్రోలు ధరలను మించి, అధికధరలకు వస్తువులను అమ్మే దోపిడీవర్తకుల అంగళ్ళముందు వాలంటీర్లను కాపలా పెట్టించాలి. అచ్చటికవచ్చే ప్రజలందరికీ ప్రభుత్వ కంట్రోలు ధరలు తెలియపర్చుతూవుండాలి. వాటిని తెలియపర్చే పోస్టర్లు పుచ్చుకొని యీ వాలంటీర్లు అచ్చట నిలబడాలి. అప్పటికీ అధికధరలకు అమ్మేవర్తకులను, అందుకు తోడ్పడుతూవుండే లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ప్రభుత్వం శిక్షించేటట్లు, ఆ ప్రాంతంలోని ఆహారసంఘం నిరంతర ఆందోళనచేస్తూ వుండాలి. ఈ ఆందోళనతో ఆప్రాంతీయ ప్రజలందరూ పాల్గొనేటట్లుచూడాలి.

b. తిండిదొంగలు. మార్కెటులోనుంచి మటుమాయంచేసి, ఆహార పదార్థాల స్థాకులను యెచ్చటదాస్తూవుంది వాలంటీర్లు కనిపెడుతూవుండాలి. దాచిన చోట్లను బహిరంగపర్చుతూవుండాలి. ఇలాచేస్తే తిండిదొంగలకు మార్కెటులో వస్తువులు లేకుండాచేయడం అసాధ్యమౌతుంది.

ఈ విధంగా పట్టణాల్లో పనిచేస్తే ఆహారపదార్థాలను అందరికీ అందజేయడానికి తగిన సంఘటిత ప్రజాబలము చేకూర్చగలుగతాము. ఈ పథావలన అరాచక చర్యలూ జరగవు; ప్రభుత్వం తన నిర్దిష్ట పాలసీ వలన పరిష్కరించజాలని ఆహారపదార్థాల దుస్థితిని మనం తొలగించుకోగలుగతాము.

గ్రామాల్లో ఆందోళన

దెల్టా గ్రామాల్లో: దెల్టా గ్రామాల్లో ఆహారపదార్థాల కొరత అనేది లేదు. ఆ ప్రాంతాలకు కావలసిన ఆహారపదార్థాలకన్న అనేకరెట్లు హెచ్చు అహారోత్పత్తి జరుగుతోంది. ఇచ్చటి సమస్య, వ్యవసాయకూలీలకు ఆహారం సంవత్సరం పొడగునా, ముఖ్యంగా కరువురోజుల్లో, లభించేటట్లు యేర్పాటు చేయడం; గ్రామమొత్తానికంతకూగూడ, మరల కొత్తపంటలు పండి యింటికి చేరేంతవరకు, ఆహారపదార్థాలను నిల్వచేయించడం; ఆహారపదార్థాల అధికోత్పత్తికి కృషిచేయడం. ఆహారపదార్థాలుగాక, తదితర జీవితావసరాలను గ్రామ ప్రజలకు చేకూర్చే యేర్పాట్లుచేయడం చాల ముఖ్యం. ఈ పనులన్నీ యెలా సాధించగలుగతాం? ఇందుకు ప్రజలను యెలాసమీకరించుతాము ?

ఆహారసంఘాలను, వాలంటీర్లను, యేర్పరచడంలో పట్టణాలలో చేసినట్లే చెయ్యాలి. పట్టణ ప్రాంతం పెద్దదిగాన, పేటకొక ఆహారసంఘం పట్టణాలలో యేర్పరచుతాము. గ్రామాల్లో గ్రామానికొక సంఘం యేర్పరచితే చాలు. అలాగే వాలంటీర్లను గూడ గ్రామాలలో అనేక దళాలుగా చేయ సవసరంలేదు. ఒకేదశంక్రింద వుండవచ్చును. సంఖ్య బాగా యెక్కువైనప్పుడే అనేక జట్టులుగా చేయవలసి వస్తుంది. కొన్ని గ్రామాలలో ఆహారసంఘాలు వెంటనే యేర్పడకపోవచ్చు. అవి యేర్పడేంతవరకూ కాచివుండ నవసరంలేదు. ఆ గ్రామంలో వున్న పార్టీసభ్యులు, వారి సానుభూతిపరులు, యింకా యీ కార్యక్రమమును ఆంగీకరించే యువకులతో, ఒక వాలంటీరుదళాన్ని యేర్పర్చాలి. ఈ దళమే ఆహారకమిటీ యేర్పడేంతవరకు దానిపని జేస్తుంది. అది యేర్పడ్డతరువాత దాని క్రింద పనిజేస్తుంది.

పైనిధంగా జేసినతరువాత వాలంటీరుదళం ప్రతియింటికి పోయి, తిరిగి పంటలు పండేంతవరకు, గ్రామసమిష్టి వుపయోగం నిమిత్తం, ప్రతిరైతు వ్యక్తి గత వుపయోగంనిమిత్తం, ఆహారపదార్థాలను నిలవజేసుకోవలసిన అవసరాన్ని విఫలంగా ప్రతియింటికి బోయి చెప్పాలి.

గ్రామసమిష్టి వుపయోగంకొరకు నిల్వచేసే ఆహారపదార్థాలను గూడ యీ ప్రచారంలోనే ప్రోగుచెయ్యాలి. విరాళాలు (ధనరూపేణా, ధాన్యరూపేణా) గాను, అప్పులుగాను గూడ వసూలుచెయ్యాలి. ఇలా ప్రోగైన్ ధాన్యాన్ని పబ్లిక్ గిడ్డంగులలో నిల్వచేయించాలి. అగ్రామ ఆహారసంఘ ఆదీనంలో యీ స్థాకు వుంటుంది. అగ్రామ పేదరైతులకు, వ్యవసాయకూలీలకు, ప్రభుత్వకంట్రోలు ధరలప్రకారం యీ ఆహారపదార్థాలు సప్లయచేయించాలి. ఇందుకు అగ్రామంలోని ఒకరిద్దరు వర్తకులను ఆహారసంఘం నిర్ణయించాలి. వారికి సరుకు సప్లయచేసి అమ్మించాలి. (గ్రామంలో ఒకడిపో, వ్యవసాయకూలీలు నినసించే ప్రదేశంలో ఒక డిపో, వుండడం మంచిది) అలా అమ్మినందులకు ఆవర్తకునికి అమ్మిపుమొత్తానికి నూటికి ఆరువంతులు చొప్పున లాభం యివ్వవచ్చును.

గ్రామ ప్రజలందరికి కావలసిన బియ్యం, కిరసనాయిల్, పంచదార, అగ్గి పెట్టెలు, వగైరా జీవితావసర వస్తువులకు యేవస్తువు కా వస్తువు యొక్క యిన్ డెంటును అగ్రామ ఆహారసంఘం గ్రామప్రజల సహకారంతో తయారు చెయ్యాలి. దానిప్రకారం సప్లయ జరుగుటకు ఆహారసంఘ ప్రతినిధులు స్థానికోద్యోగులతోను, స్థానిక టోకువ్యాపారులతోను, రాయబారాలు చేసి, యెప్పటికప్పుడు తీవ్రంగా కృషిజేస్తూ వుండాలి. ఈ సరుకును గ్రామస్థులందరికీ సక్రమంగా పంచుటకు గ్రామసమిష్టి ఆహారపదార్థాల స్థాకును అమ్మేనిమిత్తం వర్తకులను నియమించాలి. సరుకు మొత్తాన్నిబట్టి రేషనింగుగూడ యేర్పరచాలి. వచ్చిన సరుకును యేకొద్దీమందో కాజేసేటట్లు వుండరాదు. గ్రామ సహకార పరపతిసంఘాలు, స్టోర్సుసంఘాలు, కొన్ని ధనికరైతులకు, గ్రామ పెత్తందార్లకే రేషనింగు లేకపోవడం వల్ల వుపయోగపడుచున్నాయి. రేషనింగు ముఖ్యంగా కిరసనాయిల్ కు ఏర్పరచేటట్లు ఆహారసంఘం చూస్తూవుండాలి.

డెల్టా గా ని ప్ర దేశాలలో

డెల్టా ప్రదేశాలనుండి ఆహారపదార్థాలు ఇచ్చటేకి యెగుమతిచేయబడితేనే గాని, ఈప్రాంతాల్లో ఆహారపదార్థాల కొరత లేకుండాపోదు. ఇచ్చటపండే ఆహార పదార్థాలుకాక యింక యెంత ఆహారం కావలసివుంటుందో అంచనావేసి, ఆకొర

తను ప్రభుత్వం సప్లయచేసేటట్లు ఆందోళన చేయడం యీ ప్రాంతాల్లో ప్రచార సమస్య. ప్రస్తుతం అధికలాభాలు తీసే దోపిడీవర్తకుల, వారి ననుసరించియే లంచగొండి ప్రభుత్వోద్యోగుల, చేతుల్లో యీ సప్లయమార్గాలు వుండుటచేత యీ ప్రాంతాలలోని ప్రజలకు తిండిదొరకక యమయాతనలు పడుతున్నారు. అందుచేత యిచ్చట మన ఆందోళన అంతా, ప్రభుత్వమే అచ్చటకు కావలసిన ఆహారపదార్థాలు, తదితర నిత్యజీవితావసరాలు, సప్లయచేసే బాధ్యతను తీసుకోవాలనే పథాలోవుండాలి. ప్రతిపట్టణంలోనేగాక, గ్రామాల వుపయోగార్థం

ప్రతిగ్రామములోను గూడ ఆహారపదార్థాల డిపోలు ప్రభుత్వమే స్థాపించి, వాటికి సరుకు సప్లయచేసే బాధ్యత తానే తీసుకోవలసి వుంటుంది. ఇందుకుగాను ప్రతిగ్రామంలోను, పట్టణంలోను, యితరచోట్ల వలెనే ఆహార సంఘాలు, వాలంటీరుదళాలు యేర్పరచి ప్రజలను సమీకరించాలి. పట్టణాలలో చేయవలసినట్లే యిచ్చటగూడ ఆహారపదార్థాలనమ్మే వర్తకులవగైరా వివరాలన్నీ గూడ యీ ఆహారసంఘాలు తయారు చేయాలి. తతిమ్మా అన్నివిషయాలలోను పట్టణాలలో వలెనే పనిచేయాలి. రెల్లాగ్రామాలలోవలె యిచ్చటగూడ ఆహార పదార్థాలను వండించే రైతులను, తమకున్న సరుకునంతా అమ్మవద్దనీ, ముందు పంటవచ్చేంతవరకు అవసరమైన ఆహారపదార్థాలను నిల్వజేసుకోవలయుననీ, అచ్చట ఆహారసంఘం రైతులకు విశదీకరించాలి. అంతేగాకుండా, ధనికరైతుల స్వాధీనంలో నున్న ధాన్యాలనుగూడ వారు మరొకచోటికి యెగుమతిచేసి అధిక లాభాలకు అమ్ముకొని, ఆ ప్రాంత ప్రజలందరిని ఔమానికి గురిచేయ కుండా చూడాలి. దీనిఅర్థం ధనికరైతుల ధాన్యాలను ఆహారసంఘం బల వంతంగా స్వాధీనంచేసుకోమనిగాదు. అధికలాభాలను అపేక్షించి ఆ గ్రామంలో లేకుండా యితరచోట్లకు యెగుమతిచేసి అమ్ముకోవద్దని ధనిక రైతులకు నచ్చ జెప్పాలి. ఆప్రాంత ప్రజలందరి వత్తిడితీసుకురావాలి. అప్పటికీ వినకపోతే, ప్రభుత్వమే ఆధాన్యాన్నంతాకొని, దాన్ని అచ్చటిప్రజల వుపయోగార్థం ఆప్రాంత ఆహారసంఘం అధీనముక్కింద, ఆహారసంఘం నిర్ణయించిన వర్తకులద్వారా, ప్రభుత్వ కంట్రోలు ధరలకు, అమ్మించేటట్లు ప్రజలందరిని సమీకరించాలి. కాని యింతటితో అచ్చటి సమస్యతీరదు. ఈ ప్రాంతాలు మెట్టప్రదేశాలు. ముఖ్యంగా జమీందారీ ప్రదేశాలు అగుటచేత, సాధారణంగా చాలమంది ప్రజలకు సంవత్సరం పొడుగునా జీవించడానికి సరిపోయే ఆదాయంరాదు. ఇదేగాకుండా, తరుచు పంటలు పోతూవుంటాయి. అందుచేత ప్రజలందరికీ ఆహారపదార్థాలు లభ్య

మహాలంఛే, వారికి ఆహారపదార్థాలు సప్లయచేయడమేగాకుండా, అవికొనుక్కోవడానికి తగిన కొనుగోలు శక్తిగూడా వుండాలి. పండినపంటకాస్తా ప్రభుత్వమో, జమీందారో, శిస్తులక్రింద గుంజేస్తే, సంవత్సరం పొడుగునా రిక్తహస్తాలతో, ఆకలిమంటలతో, కూర్చోవలసిందే. అందుచేత తక్షణమే యీ ప్రాంతాలలో ఆహారపదార్థాలు సప్లయ్ చేయడమేగాక, యీక్రిందిపనుల గూడ జరిగేటట్లు ఆహార సౌఖ్యాలుచూడాలి. ఇవిజరగకపోతే, ఆహారపదార్థాలు వర్తకులదగ్గరనేవుంటాయి; అచ్చట ప్రజలు మాత్రం తిండిలేక చస్తునే వుంటారు.

(1) సంవత్సరం పొడుగున, తమ కుటుంబాలను తమకు వచ్చే మొత్తం ఆదాయంతో పోషించుకోలేని రైతులవద్ద నుండి జమీందారుగాని, ప్రభుత్వంగాని శిస్తులు వసూలుచేయడం మానివెయ్యాలి.

(2) వర్షాలులేక గాని, యితరకారణాలవలన గాని, పంటలు పండక యినప్పుడు ఆ ప్రాంతాలలో శిస్తువసూళ్ళను నిలిపివెయ్యాలి.

(3) ప్రభుత్వానికి, జమీందారుకు, యివ్వవలసిన శిస్తుబకాయాల వసూళ్ళు ఆపివెయ్యాలి. అదేవిధంగా షాహుకారులకు రైతులు, కూలీలు, యివ్వవలసిన అప్పులు వసూలుచేయకుండా నిలిపివెయ్యాలి.

(4) ఆహారపదార్థాలను కొనుక్కోవడానికి తగిన శక్తిలేని రైతులకు, కూలీలకు ఆప్రాంత ఆహారసంఘ సలహాపై ప్రభుత్వం వడ్డీ లేకుండా అప్పులు యివ్వాలి. ఈ అప్పులు యుద్ధకాలంలో వసూలుచెయ్యరాదు.

(5) పంటలను అధికంగా పండించడానికి గాను ప్రభుత్వం రైతులకు యెరువులు, రైతుల కందుబాట్లో వుండేధరలకు, సప్లయచేయాలి.

ఈ కోర్కెలన్నీ, యిప్పుడు తీరేవా? అనే నిరుత్సాహంతో వదిలి వేయరాదు. ఈరోజు డెల్టాకాని ప్రదేశాలలో యీ కోర్కెలు యీడేరకపోతే, ఆహారపదార్థాలు అచ్చటి ప్రజలందరికి లభ్యమనడం సాధ్యంగాదు. కాన వీటిపై తక్షణమే ప్రజలను సమీకరించాలి.

ఆ హార ప దార్థాల అధికోత్పత్తి

ఆహారపదార్థాల కొరతను, దుస్థితిని, ఆహారపంటలను అభివృద్ధి చేసే ప్లాను లేకుండా పరిష్కరించజాలము ఈ సంగతి ప్రభుత్వం కూడ గుర్తించ వలసివచ్చింది. కాని పంటల నభివృద్ధిచేయడానికి ప్రస్తుతం ప్రభుత్వ మవ లంబించే మార్గం యెంత నిరర్థకంగా, యెంత హానికరంగా వుందో వేరే చెప్ప

నక్కరలేదు. మన రాష్ట్రంలో యీ సంవత్సరం వివిధజిల్లాలలో బంజరుభూములను సాగులోనికి తీసుకురావడానికి ప్రభుత్వోద్యోగులు పెట్టే అభ్యంతరాలు, అటంకాలు చెప్పనలవిగానివి. ప్రభుత్వం 'నేషనల్ వార్ ఫ్రంట్' ద్వారా ఆహార పదార్థాల అధికోత్పత్తిని గూర్చి చేసే ప్రచారం, ప్రజల నేవిధంగాను ఆకర్షింపలేక పోగా, ప్రజల్లో హాస్యాస్పదంగా పరిణమించింది. ప్రభుత్వం ఆహారపదార్థాల దుస్థితిని యేవిధంగాను తొలగించలేక తన అసమర్థత వెల్లడించుతూ వుందో, యీ విషయంలోగూడ అదేరకంగా వుంది. మన పార్టీయే యీ సమస్యను గూడ శ్రద్ధగా తీసుకొని, దీనిపరిష్కారమునకుగూడ ప్రజలను సమీకరించకపోతే, దేశం యెన్నడూ యెరుగని ఔమసరిస్థితులకు లోనౌతుంది. కాన యీ విషయంలో పార్టీ యీ క్రిందివిధంగా తక్షణమే ఆంధ్రోళన ప్రారంభించాలి :

దెల్టా గ్రామాలలో

(1) ప్రభుత్వానికి, పెద్దపెద్ద భూస్వాములకు, జమిందారులకు చెందిన అన్ని బంజరుభూములను, ముందు సాగులోజులనాటికి ఒక్కయెకరంకూడా దిగదీకుండా, సాగులోనికి తీసుకురావడానికి పూర్తి కృషిచెయ్యాలి. అట్టి భూములన్నిటిని వ్యవసాయ కూలీలకు సాగుకు యిప్పించేటట్లు పెద్ద ఆంధ్రోళన, ప్రజాసమీకరణ యీనాటి నుండే చెయ్యాలి. (ఈ విషయమై ప్రజాసమీకరణ లేనిదే ప్రభుత్వంగాని, జమిందార్లుగాని లొంగరు. దీనికి పార్టీ ప్రతిచోట పూర్తియేర్పాట్లు చెయ్యాలి.)

(2) గోదావరి దెల్టాక్రిందవలె, రెండు పంటలు పండించే విధానమును యెచ్చెచ్చట వీలుంటుందో, అచ్చటచ్చటల్లా రైతులు అవలంబించేందుకు ఆహార సంఘాలు రైతులమధ్య పూర్తి ప్రచారంచెయ్యాలి. వారిని యిందుకు అంగీకరింపజేయ్యాలి. ఇందుకు కావలసిన నీటివసతులు, అప్పులు, యెరువుల సప్లయ, వ్యవసాయడిపార్డుమెంటు సహకారం, రైతులకు గల్గేటట్లు ఆహారసంఘాలు పూర్తిగా కృషిచెయ్యాలి.

(3) ప్రస్తుతం రెండోపంట పండించే ప్రదేశాలలో అపరాధపు శిస్తులు విధించరాదు. అదేగాకుండా రెండోపంటను ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించేటట్లు, దానికి కావలసిన వసతులను కల్పించేటట్లు, ఆహారసంఘాలు చూడాలి.

(4) రెండుపంటల ద్వారా పండించే ధాన్యానికి గూడ మామూలు ధాన్యానికి వచ్చే ధరలు రైతులకు ప్రభుత్వం గ్యారంటీ చెయ్యాలి. ఇందుకుగాను కనీస ధరలు యేర్పరచేటట్లు చూడాలి.



మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA 103 B 179
పుస్తకం పేరు	అహరితనయక్షి
కారీఖా	25/10/24
ముందు లభ్య	NO
వెనుక లభ్య	NO
మొత్తం పేజీలు	41
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
భాగ పేజీలు	NO
లేవి పేజీలు	
కయారు చేపెనది	RUKSANG
పేజీలు విడదీసినది	RU/SANG
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరిశ్ల చేసినది	SANDHYA
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడి	
కప్పులు	NO
పరిస్థితి	లాంగ